

Официален вестник

на Европейския съюз

С 33 Е

Издание
на български език

Информация и известия

Година 52
10 февруари 2009 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	III Подготвителни актове	
	СЪВЕТ	
2009/С 33 Е/01	Обща позиция (ЕО) № 1/2009 от 17 декември 2008 г., приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед на приемането на регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и за определяне на съдържанието на неговите приложения ⁽¹⁾	1
2009/С 33 Е/02	Обща позиция (ЕО) № 2/2009 от 18 декември 2008 г., приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед на приемането на регламент на Европейския парламент и на Съвета относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾	30

Съобщение за читателите (Виж стр. 3 от корицата)

BG

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП и за Швейцария

⁽²⁾ Текст от значение за ЕИП

III

(Подготвителни актове)

СЪВЕТ

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 1/2009

приета от Съвета на 17 декември 2008 година

с оглед приемането на Регламент .../2009 на Европейския парламент и на Съвета от ... за изменение Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и за определяне на съдържанието на неговите приложения

(текст от значение за ЕИП и за Швейцария)

(2009/C 33 E/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

(3)

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 42 и 308 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като има предвид, че:

(1) В Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност ⁽³⁾ се предвижда, че съдържанието на приложения II, X и XI към него ще бъде определено преди датата на прилагането му.

(2) Приложения I, III, IV, VI, VII, VIII и IX към Регламент (ЕО) № 883/2004 следва да бъдат адаптирани, за да се вземат предвид както изискванията на държавите-членки, които са се присъединили към Европейския съюз след приемането на регламента, така и настъпилите промени в други държави-членки.

В член 56, параграф 1 и член 83 от Регламент (ЕО) № 883/2004 се предвижда специалните разпоредби относно прилагането на законодателството на някои държави-членки да бъдат уредени в приложение XI към същия регламент. Приложение XI е предназначено да вземе предвид особеностите на различните системи за социална сигурност на държавите-членки, за да се улесни прилагането на правилата за координиране. Редица държави-членки поискаха в настоящото приложение да бъдат включени текстове, свързани с прилагането на техните законодателства в областта на социалната сигурност и предоставиха на Комисията правни и практически обяснения относно техните законодателства и системи.

(4) В съответствие с необходимостта от рационализиране и опростяване, е необходим общ подход, за да се гарантира, че текстове, които са със сходен характер или преследват еднаква цел, отнасящи се до различни държави-членки, принципно се разглеждат по сходен начин.

(5) Тъй като целта на Регламент (ЕО) № 883/2004 е да координира законодателството в областта на социалната сигурност, отговорността за което принадлежи изключително на държавите-членки, текстове, които не са съвместими с неговите цели и такива, чиято единствена цел е изясняване на тълкуването на национално законодателство, не следва да бъдат включени в този регламент.

(6) Някои искания повдигнаха общи за няколко държави-членки въпроси: затова е подходящо тези въпроси да бъдат по-скоро разгледани на едно по-общо ниво, или чрез изясняване в постановителната част на Регламент (ЕО) № 883/2004 или в едно от неговите приложения, което след това трябва да бъде съответно изменено или чрез разпоредба в регламента по прилагането на основание член 89 от Регламент (ЕО) № 883/2004, а не чрез въмъкването на сходни вписвания в приложение XI за няколко държави-членки.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 13.7.2007 г., стр. 61.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 9 юли 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 17 декември 2008 г. и Позиция на Европейския парламент от ... (все още не публикувана в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1. Поправена версия в ОВ L 200, 7.6.2004 г., стр. 1.

- (7) Член 28 от Регламент (ЕО) № 883/2004 следва да бъде изменен, за да се поясни и разшири приложното му поле и да се гарантира, че членовете на семействата на бивши погранични работници могат също да се възползват от възможността да продължат медицинско лечение в предишната държава на заетост на осигуреното лице след неговото пенсиониране, освен ако държавата-членка, в която пограничният работник последно е упражнявал дейността си, е посочена в списъка в приложение III.
- (8) Освен това е подходящо някои специфични въпроси, в зависимост от техните цел и съдържание, да бъдат разгледани по-скоро в други приложения към Регламент (ЕО) № 883/2004, отколкото в приложение XI към него, за да се гарантира последователност в приложенията към същия регламент.
- (9) Текстовете на някои държави-членки в приложение VI от Регламент (ЕО) № 1408/71, понастоящем са обхванати от някои общи разпоредби на Регламент (ЕО) № 883/2004. Ето защо редица текстове, включени в приложение VI към Регламент (ЕО) № 1408/71, са вече излишни.
- (10) За да се улесни ползването на Регламент (ЕО) № 883/2004 от граждани, които търсят информация или подават жалби срещу институциите на държавите-членки, позоваването на законодателството на съответните държави-членки също така следва да се прави на езика на оригинала винаги, когато това е необходимо, за да се избегне възможно недоразумение.
- (11) Регламент (ЕО) № 883/2004 следва да бъде съответно изменен.
- (12) Регламент (ЕО) № 883/2004 предвижда той да се прилага от датата на влизане в сила на регламента по прилагането. Ето защо настоящият регламент следва да се прилага от същата дата,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 883/2004 се изменя, както следва:

1. След съображение 17 се вмъква следното съображение:

„(17а) След като законодателството на държава-членка стане приложимо за дадено лице съгласно дял II от настоящия регламент, условията за включване в схеми за обезщетения и добиване на права върху тях следва да се определят от законодателството на компетентната държава-членка при зачитане на общностното право.“;

2. След съображение 18 се вмъква следното съображение:

„(18а) Принципът на едно единствено приложимо законодателство е от голямо значение и следва да се

утвърди. Това не следва да означава обаче, че предоставянето на обезщетения само по себе си, в съответствие с настоящия регламент и обхващашо плащането на застрахователни вноски или на застрахователно покритие на бенефициера, прави законодателството на държавата-членка, чиято институция е предоставила това обезщетение, приложимото законодателство за това лице.“;

3. В член 1 се вмъква следната точка:

„(va) „Обезщетения в натура“ означава:

- i) за целите на дял III, глава 1 (обезщетенията за болест, за майчинство и съответните им обезщетения за гледане на малко дете от бащата) обезщетения в натура, предвидени в законодателството на държава-членка, които са предназначени да осигурят, предоставят, изплатят директно или възстановят разходите за медицинско обслужване и свързаните с него продукти и услуги. Това включва обезщетения в натура за дългосрочна грижа.
- ii) за целите на Дял III, Глава 2 (трудови злополуки и професионални болести) всички обезщетения в натура за трудови злополуки и професионални болести, както е определено в подточка i) горе и предвидено в схемите на държавите-членки за трудови злополуки и професионални болести.“;

4. В член 3, параграф 5 се заменя със следното:

„5. Настоящият регламент не се прилага за:

- a) социалното или медицинско подпомагане, или
- b) обезщетения, по отношение на които държава-членка поема отговорността за нанесени вреди на лица и предвижда компенсация, като например тези за жертви на война и на военни действия или техните последствия; за жертви на престъпления, убийства или терористични актове; за жертви на вреди, нанесени от представители на държавата-членка в хода на служебните им задължения; или за жертви, които са претърпели вреди по политически или религиозни причини или по причина на своето потекло.“;

5. В член 14, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако в законодателството на държава-членка достъпът до доброволно осигуряване или продължено осигуряване по избор се обуславя от изискването лицето да пребивава в съответната държава-членка или да е упражнявало дейност като заето или самостоятелно заето лице, член 5, буква б) се прилага само за тези лица, които на по-ранен етап са били подчинени на законодателството на въпросната държава-членка на основание дейност като заето или самостоятелно заето лице.“;

6. В член 15 думите „помощен персонал“ се заменят с „договорно нает персонал“.

7. В член 18, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато обаче компетентната държава-членка е посочена в списъка в приложение III, членовете на семейството на пограничен работник, които пребивават в същата държава-членка като пограничният работник, имат право на обезщетения в натура в компетентната държава-членка само при условията, определени в член 19, параграф 1.

Списъкът, който се съдържа в Приложение III, се преразглежда не по-късно от ... (*) въз основа на доклад от Административната комисия. Предвид този доклад, Европейската комисия може, ако е необходимо, да направи предложение за ревизиране на списъка.“;

8. В член 28, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Пограничен работник, който се е пенсионирил поради старост или инвалидност, има право в случай на болест да продължи да получава обезщетения в натура в държава-членка, в която той последно е осъществявал дейност като заето или самостоятелно заето лице, доколкото това представлява продължение на лечението, започнало в тази държава-членка. „Продължение на лечението“ означава продължение на изследванията, диагностиката и лечението на болестта за цялото ѝ времетраене.

Първа алинея се прилага *mutatis mutandis* за членовете на семейството на пограничния работник, освен ако държава-членка, в която пограничният работник последно е осъществявал дейността си, е посочена в списъка в приложение III.

Списъкът, който се съдържа в Приложение III, се преразглежда не по-късно от ... (*) въз основа на доклад от Административната комисия. Предвид този доклад, Европейската комисия може, ако е необходимо, да направи предложение за ревизиране на списъка.“;

9. В член 36, параграф 1 се изменя със следното:

„1. Без да се засягат някои по-благоприятни разпоредби в параграфи 2 и 2а от настоящия член, член 17, член 18, параграф 1, член 19, параграф 1 и член 20, параграф 1 се прилагат също за обезщетения за трудови злополуки и професионални болести.“;

10. В член 36 се въвежда следният параграф:

„2а. Компетентната институция може да откаже да предопостави разрешението, предвидено в член 20, параграф 1, на заето или самостоятелно заето лице, което е претърпяло трудова злополука или е заболяло от професионална болест и което има право на обезщетения за сметка на тази институция, когато подходящото за неговото състояние лечение не може да бъде проведено в държава-членка, в която лицето пребивава, в рамките на оправдан от медицинска гледна точка период, като се има предвид текущото му здравословно състояние и вероятното протичане на болестта му.“;

11. В член 51, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато в законодателството или в конкретна схема на държава-членка придобиването, запазването или възстановяването на правото на обезщетения се обуславя от изиск-

ването съответното лице да е било осигурено по времето на материализиране на риска, това изискване се смята за изпълнено, ако съответното лице е било осигурено преди това по законодателството или конкретна схема на тази държава-членка и ако към момента на материализиране на риска е осигурено за същия риск по законодателството на друга държава-членка или, в случай че това условие не е изпълнено, ако съгласно законодателството на друга държава-членка се дължи обезщетение за същия риск. Последното изискване обаче се счита за изпълнено в случаите, посочени в член 57.“;

12. В член 52, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато изчислението, направено съгласно параграф 1, буква а) в дадена държава-членка, неизменно води до това, че самостоятелното обезщетение е равно или по-голямо от пропорционалното обезщетение, изчислено в съответствие с параграф 1, буква б), компетентната институция отказва пропорционалното изчисляване, при условие че:

- i) такива положения са установени в приложение VIII, част 1;
- ii) в законодателство няма предвидени правила за избягване на съвпадането, както е посочено в членове 54 и 55, освен когато са изпълнени условията, посочени в член 55, параграф 2; и
- iii) член 57 не се прилага по отношение на периодите, завършени по законодателството на друга държава-членка при конкретните обстоятелства на случая.“;

13. В член 52 се добавя следният параграф:

„5. Независимо от разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3, пропорционалното изчисление не се прилага към схемите за отпускане на обезщетения, за които периодът не е от значение за изчислението, при условие че тези схеми са включени в списъка от приложение VIII, част 2. В тези случаи съответното лице има право на обезщетение, изчислено в съответствие със законодателството на съответната държава-членка.“;

14. В член 56, параграф 1, буква в), се въвеждат думите „при необходимост“ преди думите „в съответствие с процедурите, установени в приложение XI“;

15. В член 56, параграф 1 се добавя следната буква:

„г) В случай че буква в) не е приложима, тъй като законодателството на дадена държава-членка предвижда обезщетенията да не се изчисляват на базата на периоди на осигуряване или пребиваване, а на други елементи, които не са свързани с време, компетентната институция взема предвид, по отношение на всеки осигурителен период или период на пребиваване, завършен по законодателството на друга държава-членка, размерът на натрупания капитал, капитала, който се смята за натрупан, или друг елемент на изчислението съгласно прилаганото от нея законодателство, разделено на съответните времеви единици във въпросната пенсионна схема.“;

16. В член 57 се добавя следният параграф:

„4. Настоящият член не се прилага към схемите, включени в списъка от приложение VIII, част 2.“;

(*) 5 години от датата на прилагане на настоящия регламент.

17. В член 62, параграф 3, думите „погранични работници“ се заменят с „безработни лица.“;

18. Вмъква се следният член:

„Член 68а

Предоставяне на обезщетения

В случай че семейните обезщетения не се използват от лицето, на което следва да се предоставят за издръжка за членовете на семейството, компетентната институция изпълнява юридическите си задължения, като предоставя тези обезщетения на физическото или юридическото лице, което реално издържа членовете на семейството, по искане и с посредничеството на институцията в държавата-членка на пребиваване или на определената институция или на органа, посочен за тази цел от компетентните власти на тяхната държава-членка на пребиваване.“;

19. Член 87 се изменя както следва:

а) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Ако в резултат на настоящия регламент дадено лице е подчинено на законодателството на държава-членка, различно от определеното в съответствие с дял II на Регламент (ЕИО) № 1408/71, това законодателство продължава да се прилага, докато съответното положение остава непроменено и във всеки случай не повече от 10 години от датата на прилагане на настоящия регламент, освен ако съответното лице поиска

да се подчинява на законодателството, приложимо съгласно настоящия регламент. Искането се подава в тримесечен срок след датата на прилагане на настоящия регламент, до компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство е приложимо съгласно настоящия регламент, ако съответното лице става подчинено на законодателството на тази държава-членка от датата на прилагане на настоящия регламент. Ако искането е подадено след изтичане на посочения срок, промяната на приложимото законодателство настъпва на първия ден от следващия месец.“;

б) вмъква се следния параграф:

„(10а) Вписванията в Приложение III, съответно за Естония, Испания, Италия, Литва, Унгария и Нидерландия престават да пораждаат действие 4 години след датата на прилагане на настоящия регламент.“;

20. Приложенията се изменят в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от датата на влизане в сила на регламента по прилагането, посочен в член 89 от Регламент (ЕО) № 883/2004.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

...

За Съвета
Председател

...

ПРИЛОЖЕНИЕ

Изменения на приложенията към Регламент (ЕО) № 883/2004

А. Приложение I се изменя, както следва:

1. В част I (авансови плащания за издръжка):

а) Заглавието „А. БЕЛГИЯ“ се заменя с „БЕЛГИЯ“

б) След текста със заглавие „БЕЛГИЯ“ се вмъква следния текст:

„БЪЛГАРИЯ

Издръжка, плащана от държавата съгласно член 92 от Семейния кодекс.“;

в) Заглавията „Б. ДАНИЯ“ и „В. ГЕРМАНИЯ“ се заменят съответно с „ДАНИЯ“ и „ГЕРМАНИЯ“;

г) След текста със заглавие „ГЕРМАНИЯ“ се вмъкват следните текстове:

„ЕСТОНИЯ

Помощи за издръжка съгласно Закона за помощите за издръжка от 21 февруари 2007 г.“;

„ИСПАНИЯ

Авансови плащания на издръжка съгласно Кралски указ 1618/2007 от 7 декември 2007 г.“;

д) Заглавието „Г. ФРАНЦИЯ“ се заменя с „ФРАНЦИЯ“;

е) След текста със заглавие „ФРАНЦИЯ“ се вмъкват следните текстове:

„ЛИТВА

Плащания от Фонда за детска издръжка съгласно Закона за фонда за детска издръжка.

ЛЮКСЕМБУРГ

Авансови плащания и възстановяване на плащания за издръжка по смисъла на Закона от 26 юли 1980 г.“;

ж) Заглавието „Д. АВСТРИЯ“ се заменя с „АВСТРИЯ“;

з) След текста със заглавие „АВСТРИЯ“ се вмъква следният текст:

„ПОЛША

Обезщетения от Фонда за издръжка съгласно Закона за помощ на лица с право на издръжка“;

и) Заглавието „Е. ПОРТУГАЛИЯ“ се заменя с „ПОРТУГАЛИЯ“;

й) След текста със заглавие „ПОРТУГАЛИЯ“ се вмъкват следните текстове:

„СЛОВЕНИЯ

Замяна на издръжка в съответствие със Закона за Фонда за публично гарантиране и издръжка на Република Словения от 25 юли 2006 г.

СЛОВАКИЯ

Временна издръжка (плащане на временна издръжка) съгласно Закон № 452/2004 Сб. относно временната издръжка, изменен с последващи актове“;

к) Заглавията „Ж. ФИНЛАНДИЯ“ и „З. ШВЕЦИЯ“ се заменят съответно с „ФИНЛАНДИЯ“ и „ШВЕЦИЯ“.

2. В част II (специални помощи за раждане на дете и осиновяване):

а) Заглавието „А. БЕЛГИЯ“ се заменя с „БЕЛГИЯ“.

б) След текста със заглавие „БЕЛГИЯ“ се вмъква следният текст:

„БЪЛГАРИЯ

Еднократна парична помощ за майчинство (Закон за семейни помощи за деца).

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

Помощ за раждане на дете.

ЕСТОНИЯ

- а) Помощ за раждане на дете;
- б) Помощ за осиновяване“;
- в) Заглавията „Б. ИСПАНИЯ“ и „В. ФРАНЦИЯ“ се заменят съответно с „ИСПАНИЯ“ и „ФРАНЦИЯ“;
- г) Текстът със заглавие „ИСПАНИЯ“ се заменя, както следва:

„ИСПАНИЯ

Еднократна помощ за раждане на дете или осиновяване“;

- е) В текста със заглавие „ФРАНЦИЯ“ се добавят следните думи:

„освен когато се изплащат на лице, което остава подчинено на френското законодателство съгласно член 12 или член 16“;

- ж) След текста със заглавие „ФРАНЦИЯ“ се вмъкват следните текстове:

„ЛАТВИЯ

- а) Помощ за раждане на дете;
- б) Помощ за осиновяване.

ЛИТВА

Еднократна помощ за дете“;

- ж) Заглавие „Г. ЛЮКСЕМБУРГ“ се заменя с „ЛЮКСЕМБУРГ“;

- з) След текста със заглавие „ЛЮКСЕМБУРГ“ се вмъква следният текст:

„УНГАРИЯ

Помощ за майчинство.

ПОЛША

Еднократна помощ за раждане на дете (Закон за семейните обезщетения).

РУМЪНИЯ

- а) Помощ за раждане на дете;
- б) Облекло и принадлежности за новородени деца.

СЛОВЕНИЯ

Помощ за раждане на дете.

СЛОВАКИЯ

- а) Помощ за раждане на дете;
- б) Добавка към помощта за раждане на дете.“
- и) Заглавие „Д. ФИНЛАНДИЯ“ се заменя с „ФИНЛАНДИЯ“.

Б. Приложение II се заменя със следното:

„Приложение II

РАЗПОРЕДБИ НА КОНВЕНЦИИ, КОИТО ОСТАВАТ В СИЛА И КОИТО, КОГАТО Е ПРИЛОЖИМО, СА ОГРАНИЧЕНИ САМО ДО ЛИЦАТА, КОИТО ТЕ ОБХВАЩАТ (член 8, параграф 1)

Общи бележки

Следва да се отбележи, че разпоредбите на двустранните конвенции, които не попадат в обхвата на настоящия регламент и които остават в сила между държавите-членки, не са изброени в настоящото приложение. Тук се включват задължения между държави-членки, произтичащи от конвенции, предвиждащи напр. разпоредби относно сумирането на осигурителни периоди, завършени в трета държава.

Разпоредби на конвенциите за социална сигурност, които продължават да се прилагат:

БЕЛГИЯ — ГЕРМАНИЯ

Членове 3 и 4 от Заключителния протокол от 7 декември 1957 г. към Общата конвенция от същата дата, посочена в Допълнителния протокол от 10 ноември 1960 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени в някои гранични райони преди, по време и след Втората световна война).

БЕЛГИЯ — ЛЮКСЕМБУРГ

Конвенция от 24 март 1994 г. за социална сигурност на граничните работници (във връзка с допълнителното възстановяване на плосък данък).

БЪЛГАРИЯ — ГЕРМАНИЯ

Член 28, параграф 1, буква б) от Спогодбата за социална сигурност от 17 декември 1997 г. (запазване на спогодбите, сключени между България и бившата Германска демократична република, по отношение на лицата, които са получавали пенсия преди 1996 г.).

БЪЛГАРИЯ — АВСТРИЯ

Член 38, параграф 3 от Спогодбата за социална сигурност от 14 април 2005 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 27 ноември 1961 г.); прилагането на тази разпоредба е ограничено само до лицата, които обхваща същата конвенция.

БЪЛГАРИЯ — СЛОВЕНИЯ

Член 32, параграф 2 от Спогодбата за социална сигурност от 18 декември 1957 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 31 декември 1957 г.).

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА — ГЕРМАНИЯ

Член 39, параграф 1, букви б) и в) от Конвенцията за социална сигурност от 27 юли 2001 г. (запазване на конвенцията, сключена между бившата Чехословашка република и бившата Германска демократична република, по отношение на лицата, които са получавали пенсия преди 1996 г.; зачитане на осигурителни периоди, завършени в една от договарящите държави, за лица, които към 1 септември 2002 г. са получавали пенсия за тези периоди от другата договаряща държава по време на пребиваването си на нейна територия).

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА — КИПЪР

Член 32, параграф 4 от Конвенцията за социална сигурност от 19 януари 1999 г. (в която се определя компетентността за изчисляване на периодите на заетост, завършени съгласно съответната конвенция от 1976 г.); прилагането на тази разпоредба е ограничено само до лицата, които тя обхваща.

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА — ЛЮКСЕМБУРГ

Член 52, параграф 8 от Конвенцията за социална сигурност от 17 ноември 2000 г. (зачитане на осигурителните периоди за политическите бежанци).

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА — АВСТРИЯ

Член 32, параграф 3 от Конвенцията за социална сигурност от 20 юли 1999 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 27 ноември 1961 г.); прилагането на тази разпоредба е ограничено само до лицата, които тя обхваща.

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА — СЛОВАКИЯ

Членове 12, 20 и 33 от Конвенцията за социална сигурност от 29 октомври 1992 г. (член 12 определя компетентността за предоставяне на обезщетения за преживяло лице; Член 20 определя компетентността за изчисляване на осигурителните периоди, завършени преди датата на разпадане на Чешката и Словашката федеративна република; Член 33 определя компетентността за изплащане на пенсии, отпуснати преди датата на разпадане на Чешката и Словашката федеративна република).

ДАНИЯ — ФИНЛАНДИЯ

Член 7 от Скандинавската конвенция за социална сигурност от 18 август 2003 г. (относно покриването на допълнителни пътни разходи в случай на заболяване по време на престой в друга скандинавска страна, които повишават разходите за завръщането в държавата на пребиваване).

ДАНИЯ—ШВЕЦИЯ

Член 7 от Скандинавската конвенция за социална сигурност от 18 август 2003 г. (относно покриването на допълнителни пътни разходи в случай на заболяване по време на престой в друга скандинавска страна, които повишават разходите за завръщането в държавата на пребиваване).

ГЕРМАНИЯ — ИСПАНИЯ

Член 45, параграф 2 от Конвенцията за социална сигурност от 4 декември 1973 г. (представителство от дипломатически и консулски органи).

ГЕРМАНИЯ — ФРАНЦИЯ

- а) Допълнително споразумение № 4 от 10 юли 1950 г. към Общата конвенция от същата дата, посочена в Допълнително споразумение № 2 от 18 юни 1955 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени през периода 1 юли 1940 г.-30 юни 1950 г.);
- б) Дял I от посоченото Допълнително споразумение № 2 (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 8 май 1945 г.);
- в) точки 6, 7 и 8 от Общия протокол от 10 юли 1950 г. към Общата конвенция от същата дата (административни разпоредби);
- г) Дялове II, III и IV от Споразумението от 20 декември 1963 г. (социална сигурност в областта Saar).

ГЕРМАНИЯ — ЛЮКСЕМБУРГ

Членове 4, 5, 6 и 7 от Конвенцията от 11 юли 1959 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени между септември 1940 г. и юни 1946 г.).

ГЕРМАНИЯ — УНГАРИЯ

Член 40, параграф 1, буква б) от Конвенцията за социална сигурност от 2 май 1998 г. (запазване на конвенцията, сключена между бившата Германска демократична република и Унгария, по отношение на лица, които са получавали пенсия преди 1996 г.).

ГЕРМАНИЯ — НИДЕРЛАНДИЯ

Членове 2 и 3 от Допълнително споразумение № 4 от 21 декември 1956 г. към Конвенцията от 29 март 1951 г. (уреждане на права, придобити от нидерландски работници съгласно германската схема за социална сигурност в периода между 13 май 1940 г. и 1 септември 1945 г.).

ГЕРМАНИЯ — АВСТРИЯ

- а) Член 1, параграф 5 и член 8 от Конвенцията за осигуряване при безработица от 19 юли 1978 г. и член 10 от Окончателния протокол към тази конвенция (отпускане на обезщетения за безработица за погранични работници от предишната държава на заетост) продължават да се прилагат за лица, които са упражнявали дейност като погранични работници към или преди 1 януари 2005 г. и са станали безработни преди 1 януари 2011 г.
- б) Член 14, параграф 2, букви ж), з), и) и й) от Конвенцията за социална сигурност от 4 октомври 1995 г. (определяне на областите на компетентност между двете държави по отношение на предишни осигурителни досиета и придобити осигурителни периоди); прилагането на тази разпоредба е ограничено само до лицата, които тя обхваща.

ГЕРМАНИЯ — ПОЛША

- а) Конвенция от 9 октомври 1975 г. относно разпоредбите за старост и трудови злополуки, при условията и в обхвата, определени в член 27, параграфи 2-4 от Конвенцията за социална сигурност от 8 декември 1990 г. (запазване на правния статут на основание на Конвенцията от 1975 г. на лицата, които са установили своето пребиваване на територията на Германия или Полша преди 1 януари 1991 г. и които продължават да пребивават там;
- б) Член 27, параграф 5 и член 28, параграф 2 от Конвенцията за социална сигурност от 8 декември 1990 г. (запазване правото на пенсия, плащана на основание Конвенцията от 1957 г., сключена между бившата Германска демократична република и Полша; зачитане на осигурителни периоди, завършени от полски работници съгласно Конвенцията от 1988 г., сключена между бившата Германска демократична република и Полша).

ГЕРМАНИЯ—РУМЪНИЯ

Член 28, параграф 1, буква б) от Конвенцията за социална сигурност от 8 април 2005 г. (запазване на Конвенцията, сключена между бившата Германска демократична република и Румъния, по отношение на лица, които са получавали пенсия преди 1996 г.).

ГЕРМАНИЯ — СЛОВЕНИЯ

Член 42 от Конвенцията за социална сигурност от 24 септември 1997 г. (уреждане на права, придобити преди 1 януари 1956 г. съгласно схемата за социална сигурност на другата договаряща държава); прилагането на тази разпоредба е ограничено само до лицата, които тя обхваща.

ГЕРМАНИЯ — СЛОВАКИЯ

Член 29, параграф 1, втора и трета алинея от Споразумението от 12 септември 2002 г. (запазване на Конвенцията, сключена между бившата Чехословашка република и бившата Германска демократична република, по отношение на лицата, които са получавали пенсия преди 1996 г.; зачитане на осигурителни периоди, завършени в една от договарящите държави, за лица, които са получавали пенсия за тези периоди още към 1 декември 2003 г. от другата договаряща държава, докато са пребивавали на нейната територия).

ГЕРМАНИЯ — ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

- а) Член 7, параграфи 5 и 6 от Конвенцията за социална сигурност от 20 април 1960 г. (законодателство, приложимо към цивилни лица на служба във военните сили).
- б) Член 5, параграфи 5 и 6 от Конвенцията за осигуряване при безработица от 20 април 1960 г. (законодателство, приложимо към цивилни лица на служба във военните сили).

ИРЛАНДИЯ — ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Член 19, параграф 2 от Споразумението за социална сигурност от 14 декември 2004 г. (относно прехвърлянето и зачитането на определени кредитни точки за инвалидност).

ИСПАНИЯ — ПОРТУГАЛИЯ

Член 22 от Общата конвенция от 11 юни 1969 г. (прехвърляне на обезщетения за безработица в друга държава). Този текст ще остане валиден за период от две години от датата на прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004.

ИТАЛИЯ — СЛОВЕНИЯ

- а) Споразумение относно регулирането на взаимните задължения в сферата на социалната сигурност, като се прави позоваване на параграф 7 от приложение XIV от Мирния договор, сключен чрез размяна на писма на 5 февруари 1959 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 18 декември 1954 г.); прилагането на тази разпоредба е ограничено само до лицата, които посоченото споразумение обхваща.
- б) Член 45, параграф 3 от Конвенцията за социална сигурност от 7 юли 1997 г. относно бившата зона Б от Свободната територия Trieste (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 5 октомври 1956 г.); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които посочената конвенция обхваща.

ЛЮКСЕМБУРГ — ПОРТУГАЛИЯ

Споразумение от 10 март 1997 г. (относно признаването на решенията на институции на една от договарящите страни относно степента на инвалидност на лица, подали молба за пенсия, от институциите на другата договаряща страна).

ЛЮКСЕМБУРГ — СЛОВАКИЯ

Член 50, параграф 5 от Спогодбата за социална сигурност от 23 май 2002 г. (зачитане на осигурителни периоди за пенсия за политически бежанци).

УНГАРИЯ — АВСТРИЯ

Член 36, параграф 3 от Конвенцията за социална сигурност от 31 март 1999 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 27 ноември 1961 г.); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които тя обхваща.

УНГАРИЯ — СЛОВЕНИЯ

Член 31 от Конвенцията за социална сигурност от 7 октомври 1957 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 29 май 1956 г.); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които тя обхваща.

УНГАРИЯ — СЛОВАКИЯ

Член 34, параграф 1 от Конвенцията за социална сигурност от 30 януари 1959 г. (член 34, параграф 1 от Конвенцията предвижда, че за осигурителни периоди, придобити преди датата на подписване на тази конвенция, се признават осигурителните периоди в договарящата държава, на чиято територия е пребивавало правоимащото лице); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които тя обхваща.

АВСТРИЯ — ПОЛЩА

Член 33, параграф 3 от Конвенцията за социална сигурност от 7 септември 1998 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 27 ноември 1961 г.); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които тя обхваща.

АВСТРИЯ — РУМЪНИЯ

Член 37, параграф 3 от Споразумението за социална сигурност от 28 октомври 2005 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 27 ноември 1961 г.); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които тя обхваща.

АВСТРИЯ — СЛОВЕНИЯ

Член 37 от Конвенцията за социална сигурност от 10 март 1997 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 1 януари 1956 г.); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които тя обхваща.

АВСТРИЯ — СЛОВАКИЯ

Член 34, параграф 3 от Конвенцията за социална сигурност от 21 декември 2001 г. (зачитане на осигурителни периоди, завършени преди 27 ноември 1961 г.); прилагането на тази разпоредба се ограничава само до лицата, които тя обхваща.

ФИНЛАНДИЯ — ШВЕЦИЯ

Член 7 от Скандинавската конвенция за социална сигурност от 18 август 2003 г. (относно покриването на допълнителни пътни разходи в случай на заболяване по време на престой в друга скандинавска държава, които повишават разходите за завръщането в държавата на пребиваване).“

В. Приложение III се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОГРАНИЧЕНИЕ НА ПРАВАТА НА ОБЕЗЩЕТЕНИЯ В НАТУРА ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА СЕМЕЙСТВОТО НА ПОГРАНИЧЕН РАБОТНИК (посочени в член 18, параграф 2)

ДАНИЯ

ЕСТОНИЯ (това вписване ще е валидно за периода посочен в Член 87, параграф 10а)

ИРЛАНДИЯ

ИСПАНИЯ (това вписване ще е валидно за периода посочен в Член 87, параграф 10а)

ИТАЛИЯ (това вписване ще е валидно за периода посочен в Член 87, параграф 10а)

ЛИТВА (това вписване ще е валидно за периода посочен в Член 87, параграф 10а)

УНГАРИЯ (това вписване ще е валидно за периода посочен в Член 87, параграф 10а)

НИДЕРЛАНДИЯ (това вписване ще е валидно за периода посочен в Член 87, параграф 10а)

ФИНЛАНДИЯ

ШВЕЦИЯ

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“.

Д. Приложение IV се изменя, както следва:

1. След вписването „БЕЛГИЯ“ се вмъкват следните вписвания:

„БЪЛГАРИЯ

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА“;

2. Вписването „ИТАЛИЯ“ се заличава.

3. След вписването „ФРАНЦИЯ“ се вмъква вписването „КИПЪР“.

4. След вписването „ЛЮКСЕМБУРГ“ се вмъкват следните вписвания:

„УНГАРИЯ

НИДЕРЛАНДИЯ“;

5. След вписването „АВСТРИЯ“ се вмъкват следните вписвания:

„ПОЛША

СЛОВЕНИЯ“.

Д. Приложение VI се изменя, както следва:

1. В началото на приложението се вмъкват следните текстове:

„ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

Пенсия за пълна инвалидност за лица, чиято пълна инвалидност се е появила преди да навършат осемнадесет-годишна възраст и които не са осигурени за изисквания период (раздел 42 от Закон за пенсионното осигуряване № 155/1995 Сб.).

ЕСТОНИЯ

- а) Пенсии за инвалидност, отпуснати преди 1 април 2000 г. съгласно Закона за държавните помощи и които се запазват съгласно Закона за държавните пенсионни осигуровки.
- б) Национални пенсии, отпуснати на основание инвалидност съгласно Закона за държавните пенсионни осигуровки.
- в) Пенсии за инвалидност, отпуснати съгласно Закона за службата в отбранителните сили, Закона за службата в полицейските сили, Закона за прокуратурата, Закона за статута на съдиите, Закона за заплатите, пенсиите и другите социални осигуровки на членовете на Парламента на Естония и Закона за служебните осигуровки на президента на републиката.“;

2. Заглавията „А. ГЪРЦИЯ“ и „Б. ИРЛАНДИЯ“, се заменят съответно с „ГЪРЦИЯ“ и „ИРЛАНДИЯ“;

3. Текстът със заглавие „ИРЛАНДИЯ“ се заличава и се въвежда преди текста със заглавие „ГЪРЦИЯ“ и се заменя със следното:

„Част 2, глава 17 от Консолидирания закон за социалните грижи от 2005 г.“

4. След текста със заглавие „ГЪРЦИЯ“ се вмъква следния текст:

„ЛАТВИЯ

Пенсии за инвалидност (трета група) съгласно член 16, параграфи 1 и 2 от Закона за държавните пенсии от 1 януари 1996 г.“;

5. Заглавието „В. ФИНЛАНДИЯ“ се заменя с „ФИНЛАНДИЯ“ а съответния текст се заменя със следното:

„ФИНЛАНДИЯ

Национални пенсии за лица с вродени или придобити в ранна възраст увреждания (Закон за националните пенсии, 568/2007);

Пенсии за инвалидност, определени в съответствие с преходни норми и отпуснати преди 1 януари 1994 г. (Закон за прилагането на Закона за националните пенсии, 569/2007)“;

6. Заглавията „Г. ШВЕЦИЯ“ и „Д. ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“ се заменят съответно с „ШВЕЦИЯ“ и „ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“.

Е. Приложение VII се изменя, както следва:

1. В таблиците, озаглавени „БЕЛГИЯ“ и „ФРАНЦИЯ“, редовете, свързани с Люксембург, се заличават.

2. Таблицата, озаглавена „ЛЮКСЕМБУРГ“, се заличава.

Ж. Приложение VIII се заменя със следното:

„Приложение VIII

Случаи, при които пропорционалното изчисление се отказва или не се прилага (член 52, параграфи 4 и 5)

Част 1: Случаи, при които пропорционалното изчисление се отказва съгласно член 52, параграф 4

ДАНИЯ

Всички заявления за пенсии, посочени в закона за социалните пенсии, с изключение на пенсиите, посочени в приложение IX.

ИРЛАНДИЯ

Всички заявления за държавна пенсия (преход), държавна пенсия (с вноски), пенсия за вдовици (с вноски) и за вдовци (с вноски).

КИПЪР

Всички заявления за пенсии за старост, инвалидност, за вдовици и вдовци.

ЛАТВИЯ

- а) Всички заявления за пенсии за инвалидност (Закон за държавните пенсии от 1 януари 1996 г.).
- б) Всички заявления за пенсии за преживяло лице (Закон за държавните пенсии от 1 януари 1996 г.; Закон за пенсиите, отпуснати от държавата, от 1 юли 2001 г.).

ЛИТВА

Всички заявления за пенсии за преживяло лице от държавното социално осигуряване, изчислени на базата на основната сума на пенсията за преживяло лице (Закон за пенсиите от държавното социално осигуряване).

НИДЕРЛАНДИЯ

Всички заявления за пенсии за старост съгласно Закона за общо осигуряване за старост (AOW).

АВСТРИЯ

- а) Всички заявления за обезщетения съгласно Федералния закон от 9 септември 1955 г. за общата социална сигурност (ASVG), Федералния закон от 11 октомври 1978 г. за социална сигурност на самостоятелно заети лица в сферата на търговията (GSVG), Федералния закон от 11 октомври 1978 г. за социална сигурност на самостоятелно заетите земеделски стопани (BSVG) и Федералния закон от 30 ноември 1978 г. за социална сигурност на самостоятелно заети лица, упражняващи свободни професии (FSVG).
- б) Всички заявления за пенсии за инвалидност, основани на пенсионен влог, съгласно Общия закон за пенсиите (APG) от 18 ноември 2004 г.
- в) Всички заявления за пенсии за преживели лица, основани на пенсионен влог, съгласно Общия закон за пенсиите (APG) от 18 ноември 2004 г., ако не се предвижда увеличение на обезщетенията за допълнителни осигурителни месеци по член 7, параграф 2 от Общия закон за пенсиите (APG).
- г) Всички заявления за пенсии за инвалидност и за преживели лица от Австрийските провинциални камари на лекарите [Landesärztekammer], на базата на основни разпоредби (основни и допълнителни обезщетения, или основна пенсия).
- д) Всички заявления за постоянна помощ при професионална инвалидност и помощ за преживели лица от пенсионния фонд на Австрийската камара на ветеринарните хирурзи.
- е) Всички заявления за обезщетения за професионална инвалидност, за вдовици и сираци според уставите на институциите за социална сигурност на австрийските адвокатски колегии, Част А.

ПОЛША

Всички заявления за пенсии за инвалидност, пенсии за старост съгласно определените схеми за обезщетения и пенсии за преживели лица.

ПОРТУГАЛИЯ

Всички заявления за пенсии за инвалидност, старост и преживели лица, с изключение на случаите, в които сумарният осигурителен период, завършен съгласно законодателството на повече от една държава-членка, е равен на или по-дълъг от 21 календарни години, националният осигурителен период е равен на или по-къс от 20 години, и изчислението е направено по член 11 от Наредбата-закон № 35/2002 от 19 февруари.

СЛОВАКИЯ

- а) Всички заявления за пенсии за преживели лица (пенсии за вдовици, за вдовци и за сираци), изчислени съгласно действащото до 1 януари 2004 г. законодателство, сумата на които се получава от пенсията, изплащана преди това на починалото лице.
- б) Всички заявления за пенсии, изчислявани съгласно Закон № 461/2003 Сб. за социалната сигурност, както е изменен.

ШВЕЦИЯ

Всички заявления за гарантирана пенсия под формата на пенсия за старост (Закон 1998:702) и пенсия за старост под формата на допълнителна пенсия (Закон 1998:674).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Всички заявления за пенсии за прослужено време, обезщетения за вдовици и за близки на починалото лице, с изключение на онези, за които:

- а) в течение на данъчната година, започваща на 6 април 1975 г. или по-късно:
 - и) заинтересованото лице е придобило осигурителен период, период на заетост или период на пребиваване съгласно законодателството на Обединеното кралство и друга държава-членка; и една (или повече) от данъчните години не е зачетена като релевантна година по смисъла на законодателството на Обединеното кралство;

- ii) осигурителните периоди, придобити съгласно действащото законодателство в Обединеното кралство за периодите преди 5 юли 1948 г., биха били зачетени за целите на член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент чрез прилагане на осигурителен период, период на заетост или периоди на пребиваване съгласно законодателството на друга държава-членка.

Всички заявления за допълнителни пенсии съгласно Закона за осигурителните вноски и обезщетения от 1992 г., раздел 44 и съгласно Закона за осигурителните вноски и обезщетения (Северна Ирландия) от 1992 г., раздел 44.

Част 2: Случаи, при които се прилага член 52, параграф 5

БЪЛГАРИЯ

Пенсии за старост от допълнителното задължително пенсионно осигуряване, съгласно част II, дял II от Кодекса за социално осигуряване.

ЕСТОНИЯ

Схема за задължително пенсионно осигуряване за старост.

ФРАНЦИЯ

Основни или допълнителни схеми, при които обезщетенията за старост се изчисляват въз основа на пенсионни точки.

ЛАТВИЯ

Пенсии за старост (Закон за държавните пенсии от 1 януари 1996 г. Закон за пенсиите, отпускани от държавата, от 1 юли 2001 г.).

УНГАРИЯ

Пенсионни обезщетения на основание членство в частни пенсионни фондове.

АВСТРИЯ

- a) Пенсии за старост, основани на пенсионен влог, съгласно Общия закон за пенсиите (APG) от 18 ноември 2004 г.
- б) Задължителни надбавки съгласно член 41 от Федералния закон от 28 декември 2001 г., BGBl I № 154 относно общия фонд за заплати на австрийските фармацевти [Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich].
- в) Пенсии за прослужено време или за предсрочно пенсиониране от Австрийските провинциални камари на лекарите на основание на базисната разпоредба (основни и допълнителни обезщетения, или основна пенсия), както и всички пенсионни обезщетения на Австрийските провинциални камари на лекарите на основание на допълнителни разпоредби (допълнителна или индивидуална пенсия).
- г) Помощ за старост от пенсионния фонд на Австрийската камара на ветеринарните хирурзи.
- д) Обезщетения съгласно уставите на институциите за социална сигурност на австрийските адвокатски колегии, части А и Б, с изключение на заявленията за обезщетения по линия на пенсия за инвалидност, за вдовици и за сираци съгласно уставите на институциите за социална сигурност на австрийските адвокатски колегии, част А.
- е) Обезщетения от институциите за социална сигурност на Федералната камара на архитектите и инженерите-консултанти по силата на Закона за австрийската камара на строителните инженери (Ziviltechnikerammergesetz) от 1993 г. и уставите на институциите за социална сигурност, с изключение на обезщетенията на основание професионална инвалидност и за преживели лица, произтичащи от последните обезщетения.
- ж) Обезщетения съгласно устава на Службата за социално подпомагане на Федералната камара на професионалните счетоводители и данъчни съветници по силата на Закона за австрийските професионални счетоводители и данъчни съветници (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

ПОЛША

Пенсии за старост съгласно схемата с определени вноски.

СЛОВЕНИЯ

Пенсии от задължително допълнително пенсионно осигуряване.

СЛОВАКИЯ

Задължително пенсионно спестяване за старост.

ШВЕЦИЯ

Пенсии, свързани с доходите, и допълнителни пенсии (Закон 1998:674).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Пропорционални пенсионни обезщетения, изплатени съгласно Националния осигурителен закон от 1965 г., раздели 36 и 37, и съгласно Националния осигурителен закон (Северна Ирландия) от 1966 г., раздели 35 и 36.“

3. Приложение IX се изменя, както следва:

1. В част I:

- а) Заглавията „А. Белгия“, „Б. Дания“, „В. Гърция“, „Г. Испания“, „Д. Франция“, „Е. Ирландия“, „Ж. Нидерландия“, „З. Финландия“ и „И. Швеция“ се заменят съответно с „Белгия“, „Дания“, „Гърция“, „Испания“, „Франция“, „Ирландия“, „Нидерландия“, „Финландия“ и „Швеция“.
- б) Текстът със заглавие „ИРЛАНДИЯ“ се премества след текста със заглавие „ДАНИЯ“ и преди текста със заглавие „ГЪРЦИЯ“.
- в) След текста със заглавие „ФРАНЦИЯ“ се вмъква следният текст:

„ЛАТВИЯ

Пенсии за инвалидност (трета група) съгласно член 16, параграфи 1 и 2 от Закона за държавните пенсии от 1 януари 1996 г.“;

- г) В текста със заглавие „НИДЕРЛАНДИЯ“ се добавя следният текст:

„Законът от 10 ноември 2005 г. относно работа и възнаграждение според трудовата дееспособност (WIA).“;

- д) Текстът със заглавие „ФИНЛАНДИЯ“ се заменя със следното:

Национални пенсии за лица с вродени или придобити в ранна възраст увреждания (Закон за националните пенсии, 568/2007);

Национални пенсии и пенсии на съпруга или съпругата, определени в съответствие с преходните правила и отпуснати преди 1 януари 1994 г. (Закон за прилагане на Закона за националните пенсии, 569/2007);

Допълнителният размер на пенсионните помощи за деца при изчисляването на самостоятелното обезщетение в съответствие със Закона за националните пенсии (Закон за националните пенсии, 568/2007).

- е) Текстът със заглавие „ШВЕЦИЯ“ се заменя със следното:

„Свързани с доходите обезщетение за болест и компенсация за заетост в Швеция (Закон 1962:381).

Шведската гарантирана пенсия и гарантираното обезщетение, които замества пълните шведски държавни пенсии, предвидени съгласно законодателството за държавните пенсии, което се прилагаше преди 1 януари 1993 г., и пълната държавна пенсия, която се отпуска съгласно преходните разпоредби за приложимото от тази дата законодателство.“

2. В част II:

- а) Заглавията „А. Германия“, „Б. Испания“, „В. Италия“, „Г. Люксембург“, „Д. Финландия“ и „Ж. Швеция“ се заменят съответно с „Германия“, „Испания“, „Италия“, „Люксембург“, „Финландия“ и „Швеция“;
- б) След текста със заглавие „ИТАЛИЯ“ се вмъкват следните текстове:

„ЛАТВИЯ

Пенсия за преживели лица, изчислена на базата на предполагаеми осигурителни периоди (член 23, параграф 8 от Закона за държавните пенсии от 1 януари 1996 г.).

ЛИТВА

- а) Пенсии за неработоспособност от държавното социално осигуряване, изплащани според Закона за държавното социално пенсионно осигуряване.
- б) Пенсии за преживели лица и пенсии за сираци от държавното социално осигуряване, изчислени въз основа на пенсията за неработоспособност на починалото лице според Закона за държавното социално пенсионно осигуряване“.
- в) След текста със заглавие „ЛЮКСЕМБУРГ“ се вмъква следният текст:

„СЛОВАКИЯ

- а) словашките пенсии за инвалидност и пенсия за преживели лица, произлизаща от тях;
- б) пенсия за инвалидност за лице, което е станало инвалид, докато е било дете на издръжка и за което се счита, че е изпълнило необходимия осигурителен период (член 70, параграф 2, член 72, параграф 3 и член 73, параграфи 3 и 4 от Закон № 461/2003 относно социалната сигурност и съгласно неговите изменения).“;

3. В част III:

Текстът „Скандинавска конвенция от 15 юни 1992 г. относно социалната сигурност“ се заменя със следното:
„Скандинавска конвенция за социална сигурност от 18 август 2003 г.“.

И. Приложение X се заменя със следното:

„Приложение X

СПЕЦИАЛНИ ПАРИЧНИ ОБЕЗЩЕТЕНИЯ, НЕЗАВИСЕЩИ ОТ ВНОСКИ (член 70, параграф 2, буква в))

БЕЛГИЯ

- а) Обезщетение за заместване на доходите (Закон от 27 февруари 1987 г.).
- б) Гарантиран доход за възрастни хора (Закон от 22 март 2001 г.).

БЪЛГАРИЯ

Социална пенсия за старост (член 89 от Кодекса за социално осигуряване).

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

Социално обезщетение (Закон за държавното социално подпомагане № 117/1995 Sb.).

ДАНИЯ

Разходи за жилищно настаняване на пенсионери (Закон за индивидуалното жилищно подпомагане, консолидиран със Закон № 204 от 29 март 1995 г.).

ГЕРМАНИЯ

- а) Минимален доход за издръжка за възрастни хора и за лица с намалена възможност за приходи съгласно глава 4 от книга XII от Социалния кодекс;
- б) Помощи за покриване на разходите за издръжка съгласно основната разпоредба за търсещите работа, освен ако по отношение на тези помощи не са изпълнени изискванията за получаване на временна добавка след получаване на помощи за безработица (член 24, параграф 1 от книга II от Социалния кодекс).

ЕСТОНИЯ

- а) Помощ за пълнолетни лица с увреждания (Закон за социалните помощи за лица с увреждания от 27 януари 1999 г.).
- б) Държавна помощ за безработни (Закон за услугите в областта на трудовия пазар и помощите от 29 септември 2005 г.).

ИРЛАНДИЯ

- а) Помощ за търсещи работа лица (Консолидиран закон за социалното подпомагане от 2005 г., част 3, глава 2);
- б) Държавна пенсия (независеща от вноски) (Консолидиран закон за социалното подпомагане от 2005 г., част 3, глава 4);
- в) Пенсии за вдовици и вдовци (независещи от вноски) (Консолидиран закон за социалното подпомагане от 2005 г., част 3, глава 6);
- г) Помощ за инвалидност (Консолидиран закон за социалното подпомагане от 2005 г., част 3, глава 10);
- д) Помощ за мобилност (Закон за здравеопазването от 1970 г., раздел 61);
- е) Пенсия за незрящи (Консолидиран закон за социалното подпомагане от 2005 г., част 3, глава 5).

ГЪРЦИЯ

Специални обезщетения за възрастни хора (Закон 1296/82).

ИСПАНИЯ

- а) Минимален гарантиран доход (Закон № 13/82 от 7 април 1982 г.);
- б) Парични обезщетения за подпомагане на възрастни хора и неработоспособни инвалиди (Кралски указ № 2620/81 от 24 юли 1981 г.);
- в) и) Пенсии за инвалидност и пенсиониране, независещи от вноски, предвидени в член 38, параграф 1 от консолидирания текст на Общия закон за социалната сигурност, утвърден с Кралски законодателен указ № 1/1994 от 20 юни 1994 г.; и

- ii) обезщетения под формата на добавка към горепосочените пенсии, съгласно предвиденото в законодателствата на автономните области (Comunidades Autónomas), когато тези добавки гарантират минимален доход за издръжка като се вземе предвид икономическата и социална ситуация в съответните автономни области;
- г) Помощи за насърчаване на мобилността и за компенсиране на транспортни разходи (Закон № 13/1982 от 7 април 1982 г.).

ФРАНЦИЯ

- а) Допълнителни обезщетения от:
 - i) Специалния фонд за инвалидност, и
 - ii) Фонда за солидарност с възрастните хора по отношение на придобитите права (Закон от 30 юни 1956 г., включен в книга VIII от Кодекса за социална сигурност);
- б) Обезщетение за пълнолетни лица с увреждания (Закон от 30 юни 1975 г., включен в книга VIII от Кодекса за социална сигурност);
- в) Специални обезщетения (Закон от 10 юли 1952 г., включен в книга VIII от Кодекса за социална сигурност) по отношение на придобити права;
- г) Обезщетение за солидарност с възрастните хора (Наредба от 24 юни 2004 г., включена в книга VIII от Кодекса за социална сигурност), считано от 1 януари 2006 г.

ИТАЛИЯ

- а) Социални пенсии за лица без средства (Закон № 153 от 30 април 1969 г.);
- б) Пенсии и обезщетения за граждани с увреждания или инвалиди (Законови № 118 от 30 март 1971 г., № 18 от 11 февруари 1980 г. и № 508 от 23 ноември 1988 г.);
- в) Пенсии и обезщетения за глухонеми лица (Законови № 381 от 26 май 1970 г. и № 508 от 23 ноември 1988 г.);
- г) Пенсии и обезщетения за незрящи граждани (Законови № 382 от 27 май 1970 г. и № 508 от 23 ноември 1988 г.);
- д) Обезщетения под формата на добавка към минималните пенсии (Законови № 218 от 4 април 1952 г., № 638 от 11 ноември 1983 г. и № 407 от 29 декември 1990 г.);
- е) Обезщетения под формата на добавка към помощите за инвалидност (Закон № 222 от 12 юни 1984 г.);
- ж) Социални помощи (Закон № 335 от 8 август 1995 г.);
- з) Социално увеличение (член 1, параграфи 1 и 12 от Закон № 544 от 29 декември 1988 г. и последващите изменения).

КИПЪР

- а) Социална пенсия (Закон за социалните пенсии от 1995 г. (Закон 25(I)/95 и измененията към него);
- б) Помощи за инвалидност, произтичаща от тежки двигателни увреждания (Решения на Министерски съвет № 38210 от 16 октомври 1992 г., № 41370 от 1 август 1994 г., № 46183 от 11 юни 1997 г. и № 53675 от 16 май 2001 г.);
- в) Специални помощи за незрящи (Закон за специалните помощи от 1996 г. (Закон 77(I)/96 и измененията към него).

ЛАТВИЯ

- а) Държавни социално-осигурителни обезщетения (Закон за държавните социални обезщетения от 1 януари 2003 г.);
- б) Помощи за компенсиране на транспортни разходи за лица с увреждания с ограничена мобилност (Закон за социално-осигурителните обезщетения от 1 януари 2003 г.).

ЛИТВА

- а) Пенсия за социално подпомагане (Закон за държавното социално подпомагане от 2005 г., член 5);
- б) Обезщетение за социално подпомагане (Закон за държавните социални помощи от 2005 г., член 15);
- в) Възстановяване на транспортни разходи на лица с увреждания, които имат проблеми, свързани с мобилността (Закон за възстановяване на транспортни разходи от 2000 г., член 7).

ЛЮКСЕМБУРГ

Доходи на лица с тежки увреждания (член 1, параграф 2 от Закона от 12 септември 2003 г.), с изключение на лицата, признати за работници с увреждания, които са заети на обикновения пазар на труда или в защитена среда.

УНГАРИЯ

- а) Пенсия за инвалидност (Указ № 83/1987 (XII 27) на Министерския съвет за пенсиите за инвалидност);
- б) Помощи за възрастни лица (независещи от вноски) (Закон III за социалната администрация и социалните помощи от 1993 г.);
- в) Обезщетение за транспортни разходи (Правителствен декрет № 164/1995 (XII 27) за обезщетения за транспортни разходи на лица с тежки физически увреждания).

МАЛТА

- а) Допълнително обезщетение (раздел 73 от Закона за социалната сигурност (глава 318) от 1987 г.);
- б) Пенсия за старост (Закон за социалната сигурност (глава 318) от 1987 г.).

НИДЕРЛАНДИЯ

- а) Закон за подпомагане при инвалидност на млади хора с увреждания от 24 април 1997 г. (Wajong);
- б) Закон за допълнителните помощи от 6 ноември 1986 г. (TW).

АВСТРИЯ

Компенсационна добавка (Федерален закон от 9 септември 1955 г. за общата социална сигурност (ASVG), Федерален закон от 11 октомври 1978 г. за социалната сигурност на лицата, работещи в сферата на търговията (GSVG) и Федерален закон от 11 октомври 1978 г. за социалната сигурност на земеделските стопани (BSVG)).

ПОЛША

Социална пенсия (Закон от 27 юни 2003 г. за социалните пенсии).

ПОРТУГАЛИЯ

- а) Държавни пенсии за старост и инвалидност, независещи от вноски (Указ-закон № 464/80 от 13 октомври 1980 г.);
- б) Пенсии за вдовици и вдовци, независещи от вноски (Разпоредително постановление № 52/81 от 11 ноември 1981 г.);
- в) Солидарна добавка за възрастни лица (Наредба-закон № 232/2005 от 29 декември 2005 г., изменен с Наредба-закон № 236/2006 от 11 декември 2006 г.).

СЛОВЕНИЯ

- а) Държавна пенсия (Закон за пенсиите и осигуровките за инвалидност от 23 декември 1999 г.);
- б) Подпомагане на доходите на пенсионерите (Закон за пенсиите и осигуровките за инвалидност от 23 декември 1999 г.);
- в) Помощ за издръжка (Закон за пенсиите и осигуровките за инвалидност от 23 декември 1999 г.).

СЛОВАКИЯ

- а) Корекция, направена преди 1 януари 2004 г., на пенсии, представляващи единствен източник на доходи;
- б) Социална пенсия, отпусната преди 1 януари 2004 г.

ФИНЛАНДИЯ

- а) Помощи за жилищни разходи на пенсионери (Закон за помощите за жилищни разходи на пенсионери, 571/2007);
- б) Подкрепа на пазара на труда (Закон за помощи при безработица 1290/2002);
- в) Специализирана помощ за имигранти (Закон за специализираната помощ за имигранти, 1192/2002).

ШВЕЦИЯ

- а) Добавки за жилищните разходи на лица, получаващи пенсия (Закон 2001: 761);
- б) Финансова помощ за възрастни лица (Закон 2001: 853).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

- а) Държавен пенсионен кредит (Закон за държавните пенсионни кредити от 2002 г. и Закон за държавните пенсионни кредити (Северна Ирландия) от 2002 г.);
- б) Подходящи обезщетения за лица, търсещи работа (Закон за лицата, търсещи работа (1995 г.) и Наредба за лицата, търсещи работа (Северна Ирландия, 1995 г.);

- в) Подпомагане на доходите (Закон за социално-осигурителните вноски и обезщетения от 1992 г. и Закон за социално-осигурителните вноски и обезщетения (Северна Ирландия) от 1992 г.);
- г) Помощ за издръжка при инвалидност по отношение на компонента на мобилността (Закон за социално-осигурителните вноски и обезщетения от 1992 г. и Закон за социално-осигурителните вноски и обезщетения (Северна Ирландия) от 1992 г.).“

Й. Приложение XI се заменя със следното:

„Приложение XI

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ (член 51, параграф 3, член 56, параграф 1 и член 83)

БЕЛГИЯ

Няма

БЪЛГАРИЯ

Член 33, алинея първа от българския Закон за здравното осигуряване се прилага за всички лица, за които България е компетентна държава-членка съгласно дял III, глава 1 от настоящия регламент.

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

За целите на определянето на членовете на семейството в съответствие с член 1, буква и), понятието „съпруг/съпруга“ също включва и регистрираните партньори, съгласно определението в чешкия Закон № 115/2006 Сб. относно регистрираните партньори.

ДАНИЯ

1. а) За целите на изчисляването на пенсиите съгласно *lov om social pension* (Закон за социалните пенсии), периоди на дейност като заето или самостоятелно заето лице, завършени в Дания от пограничен работник или работник извършващ съгласно датското законодателство работа със сезонен характер, се смятат за завършени периоди на пребиваване на преживелия съпруг или съпруга в Дания, при условие че по време на тези периоди преживелият съпруг или съпруга са били свързани с брак с гореспоменатия работник, без да са живели в отделно домакинство и без фактическа раздяла на основание несъвместимост и при условие че през тези периоди съпругът или съпругата са пребивавали на територията на друга държава-членка. По смисъла на тази точка „работа със сезонен характер“ означава работа, която зависи от последователността на сезоните и автоматично се повтаря всяка година.
- б) За целите на изчисляването на пенсиите съгласно *lov om social pension* (Закон за социалните пенсии) периоди на дейност като заето или самостоятелно заето лице, завършени съгласно датското законодателство преди 1 януари 1984 г. от лице, за което точка 1, буква а) не се прилага, се считат за завършени периоди на пребиваване на преживелия съпруг или съпруга в Дания, при условие че по време на тези периоди преживелият съпруг или съпруга са били свързани с брак с гореспоменатия работник, без да са живели в отделно домакинство и без фактическа раздяла на основание несъвместимост, и при условие че през тези периоди съпругът или съпругата са пребивавали на територията на друга държава-членка.
- в) Периоди, които се вземат предвид съгласно букви а) и б), не се вземат предвид, ако съвпадат с периодите, взети предвид за изчисляване на пенсията, дължима на съответното лице съгласно законодателството за задължително осигуряване в друга държава-членка, или с периодите, по време на които въпросното лице е получавало пенсия съгласно такова законодателство. Тези периоди обаче се вземат предвид, ако годишният размер на въпросната пенсия е по-малък от половината от основния размер на социалната пенсия.
2. а) Независимо от разпоредбите на член 6 от настоящия регламент, лица, които не са били във възмездно правоотношение на заетост в една или повече държави-членки, имат право на датска социална пенсия само ако са или са пребивавали били постоянно на територията на Дания за период от най-малко три години, при спазване на възрастовите ограничения, предвидени в датското законодателство. По силата на член 4 от настоящия регламент, член 7 не се прилага за датска социална пенсия, правото за която е било придобито от тези лица.
- б) Гореспоменатите разпоредби не се прилагат за правото на датска социална пенсия на членовете на семейството на лица, които получават или са били във възмездно правоотношение на заетост в Дания, или за учещи се или за членовете на техните семейства.
3. Временното обезщетение за безработни лица, които са допуснати до *ledighedsydelse* (схема „гъвкава работа“) (Закон № 455 от 10 юни 1997 г.), е предмет на дял III, глава 6 от настоящия регламент. Членове 64 и 65 ще се прилагат за безработните лица, които отиват в друга държава-членка, ако съответната държава-членка има сходни схеми за трудова заетост за същата категория лица.
4. Когато бенефициерът на датска социална пенсия има също така право на пенсия за преживяло лице в друга държава-членка, при прилагането на датското законодателство тези пенсии се разглеждат като обезщетения от същия вид по смисъла на член 53, параграф 1 от настоящия регламент, при условие че лицето, чиито осигурителни периоди или периоди на пребиваване служат за основа за изчисляване на пенсията за преживяло лице, е придобило и право на датска социална пенсия.

ГЕРМАНИЯ

1. Независимо от член 5, буква а) от настоящия регламент и член 5, параграф 4, точка 1 от *Sozialgesetzbuch VI* (том VI на Социалния кодекс), лице, получаващо пълен размер на пенсия за старост съгласно законодателството на друга държава-членка, може да отправи искане за задължително осигуряване по линия на германската схема за пенсионно осигуряване.
2. Независимо от член 5, буква а) от настоящия регламент и член 7, параграфи 1 и 3 от *Sozialgesetzbuch VI* (том VI на Социалния кодекс), лице, което е задължително осигурено в друга държава-членка или получава пенсия за старост съгласно законодателството на друга държава-членка, може да се включи в германската схема за доброволно осигуряване.
3. За целите на отпускане на парични обезщетения по силата на § 47(1) от SGB V, §47(1), от SGB VII и §200(2) от *Reichsversicherungsordnung*, на осигурени лица, живеещи в друга държава-членка, по германските осигурителни схеми се изчислява нетно заплащане, което се използва за определяне на обезщетенията така, както ако осигуреното лице живее в Германия, освен ако осигуреното лице не поиска определянето да се извърши на базата на нетното заплащане, което то получава в действителност.
4. Граждани на други държави-членки, чието място на пребиваване или обичайно местожителство е извън Германия, и които отговарят на общите условия на германската схема за пенсионно осигуряване, могат да плащат доброволни вноски, само ако в даден минал период са били доброволно или задължително осигурени в германската схема за пенсионно осигуряване; това се прилага и за лица без гражданство и за бежанци, чието място на пребиваване или обичайно местожителство е в друга държава-членка.
5. Посоченият в член 253 от *Sozialgesetzbuch VI* (том VI на Социалния кодекс) *pauschale Anrechnungszeit* (фиксиран признат период) се определя изключително във връзка с германските периоди.
6. В случаите, в които за преизчисляване на пенсиите се прилага германското пенсионно законодателство в сила от 31 декември 1991 г., за признаване на германските *Ersatzzeiten* (заместващи периоди) се прилага само германското законодателство.
7. Германското законодателство, касаещо трудовите злополуки и професионалните заболявания, за които се полага компенсация съгласно закона, уреждащ чуждестранните пенсии и обезщетенията за осигурителни периоди, които се признават по закона, уреждащ чуждестранните пенсии в териториите, изброени в параграф 1, точки 2 и 3 от закона за разселените лица и бежанците (*Bundesvertriebenengesetz*), продължава да се прилага в рамките на обхвата на настоящия регламент, независимо от разпоредбите на параграф 2 от Закона за чуждестранните пенсии (*Fremdrentengesetz*).
8. При изчисляване на теоретичния размер, посочен в член 52, параграф 1, буква б), подточка i) от настоящия регламент, в пенсионните схеми на свободните професии компетентната институция взема за основа — по отношение на всяка от осигурителните години, завършени съгласно законодателството на друга държава-членка — правото на средна годишна пенсия, придобито за периода на членство в компетентната институция чрез плащане на вноски.

ЕСТОНИЯ

За целите на изчисляване на родителските обезщетения се счита, че периодите на заетост в държави-членки, различни от Естония, се базират на същия осреднен размер на социалния данък, който се е плащал през периодите на заетост в Естония, с които те се събират. Ако през референтната година лицето е било заето само в други държави-членки, се счита, че изчислението на обезщетенията се основава на осреднения размер на социалния данък, платен в Естония между референтната година и отпуската по майчинство.

ИРЛАНДИЯ

1. Независимо от разпоредбите на член 21, параграф 2 и член 62 от настоящия регламент, за целите на изчислението на предвидените седмични доходи на осигуреното лице за предоставяне на обезщетение за болест или за безработица съгласно ирландското законодателство, сума, равна на средния седмичен доход на заетите лица в съответната предвидена година, се изплаща на това осигурено лице за всяка седмица дейност като заето лице съгласно законодателството на друга държава-членка по време на същата предвидена година.
2. Когато се прилага член 46 от настоящия регламент, ако заинтересованото лице страда от неработоспособност, която води до инвалидност докато лицето е било подчинено на законодателството на друга държава-членка, Ирландия, за целите на раздел 118, параграф 1, буква а) от Консолидирания закон за социална сигурност от 2005 г., взема предвид всички периоди, по време на които по причина на настъпилата вследствие на неработоспособността инвалидност лицето би било считано за неработоспособно според ирландското законодателство.

ГЪРЦИЯ

1. Закон № 1469/84 относно доброволното присъединяване към схемата за пенсионно осигуряване на гръцки граждани и чуждестранни граждани от гръцки произход е приложим към граждани на други държави-членки, лица без гражданство и бежанци, когато заинтересованите лица, независимо от тяхното място на пребиваване или престой, в даден минал период са били задължително или доброволно включени в гръцката схема за пенсионно осигуряване.
2. Независимо от член 5, буква а) от настоящия регламент и член 34 от Закон 1140/1981, лице, което получава пенсия поради трудови злополуки или професионални заболявания съгласно законодателството на друга държава-членка, може да поиска да бъде задължително осигурено съгласно законодателството, прилагано от осигурителната схема за земеделците (OGA), доколкото лицето упражнява дейност, попадаща в обхвата на това законодателство.

ИСПАНИЯ

1. За целите на прилагането на член 52, параграф 1, буква б), подточка i) от настоящия регламент годините, които не достигат на служител за доброволно или задължително пенсиониране съгласно член 31, параграф 4 от консолидираната версия на *Ley de Clases Pasivas del Estado* (Закон за пенсионирането на държавните служители), се броят за реални години държавна служба, само ако към момента на събитието, във връзка с което се отпускат пенсиите за инвалидност или смърт, бенефициерът е бил осигурен по испанската специална схема за държавните служители или е извършвал дейност, включена в обхвата на тази схема, или ако по време на събитието, във връзка с което се отпускат пенсиите, бенефициерът е извършвал дейност, която би наложила неговото включване в испанската специална схема за държавните служители, въоръжените сили или съдебната администрация, ако тази дейност е била извършвана в Испания.
2. а) Съгласно член 56, параграф 1, буква в) от настоящия регламент, изчисляването на теоретичното испанско обезщетение се извършва въз основа на реалните осигурителни вноски на лицето за годините, непосредствено предхождащи плащането на последната вноска в испанската система за социална сигурност. Когато при изчислението на основния размер на пенсията трябва да се вземат предвид осигурителни периоди и/или периоди на пребиваване съгласно законодателството на друга държава-членка, за изчислението на съответните периоди се използва най-близката по време до тези периоди осигурителна основа в Испания, като се вземат под внимание промените в индекса на цените на дребно.
б) Размерът на получената пенсия се увеличава с размера на увеличенията и преизчисленията за всяка следваща година на пенсиите от същия вид.
3. Периоди, завършени в друга държава-членка, които трябва да бъдат изчислени по специалната схема за държавните служители, въоръжените сили и съдебната администрация, се разглеждат за целите на член 56 от настоящия регламент като най-близките по време периоди, завършени в качеството на държавен служител в Испания.
4. Допълнителните обезщетения за възраст, посочени във втората преходна разпоредба на Общия закон за социална сигурност, се отпускат на всички бенефициери на настоящия регламент, на чието име са направени вноски съгласно испанското законодателство преди 1 януари 1967 г.; не се допуска чрез прилагане на член 5 от настоящия регламент, приравняване на осигурителните периоди, признати в друга държава-членка преди гореспоменатата дата, с такива, за които са платени вноски в Испания, единствено за настоящите цели. На датата 1 януари 1967 г. съответстват 1 август 1970 г. за специалната схема за моряци, а 1 април 1969 г., за специалната схема за социална сигурност за миньорите във въгледобива.

ФРАНЦИЯ

1. Граждани на други държави-членки, чието място на пребиваване или обичайно местожителство е извън Франция, и които отговарят на общите условия на френската схема за пенсионно осигуряване, могат да плащат доброволни вноски в нея само ако в даден минал период са били доброволно или задължително осигурени във френската схема за пенсионно осигуряване; това се отнася и за лица без гражданство и за бежанци, чието място на пребиваване или обичайно местожителство е в друга държава-членка.
2. За лицата, пребиваващи във френските департаменти Haut-Rhin, Bas-Rhin или Moselle и получаващи обезщетения в натура съгласно членове 17, 24 или 26 от настоящия регламент, обезщетенията в натура, осигурени от името на институция на друга държава-членка, която е отговорна за поемане на разходите по тях, включват и обезщетенията, осигурени от общата здравно-осигурителна схема и от задължителната допълнителна местна здравно-осигурителна схема на Alsace-Moselle.
3. За прилагането на дял III, глава 5 от настоящия регламент, френското законодателство, отнасящо се за лица, които упражняват или са упражнявали дейност като заети или самостоятелно заети лица, включва както основната(ите) схема(и) за осигуряване за старост, така и допълнителната(ите) пенсионна(и) схема(и), по които лицето е било осигурено.

ИТАЛИЯ

Няма.

КИПЪР

За целите на прилагане на разпоредбите на членове 6, 51 и 61 от настоящия регламент, за всеки период, започващ на или след 6 октомври 1980 г., осигурителната седмица съгласно законодателството на Република Кипър се определя като се раздели общият осигурителен доход за съответния период на седмичния размер на основния осигурителен доход за съответната осигурителна година, при условие, че така определеният брой седмици не надхвърля броя на календарните седмици за съответния период.

ЛАТВИЯ

Няма.

ЛИТВА

Няма.

ЛЮКСЕМБУРГ

Няма.

УНГАРИЯ

Няма.

МАЛТА

Специални разпоредби за държавните служители

- а) Единствено за целите на прилагането на членове 49 и 60 от настоящия регламент, лицата, заети в съответствие със Закона за въоръжените сили (глава 220 от Законите на Малта), Закона за полицията (глава 164 от Законите на Малта) и Закона за затворите (глава 260 от Законите на Малта), се разглеждат като държавни служители.
- б) Пенсии, платими съгласно посочените по-горе закони и съгласно Наредбата за пенсиите (глава 93 от Законите на Малта), се разглеждат като „специална схема за държавни служители“ единствено за целите на член 1, буква д) от настоящия регламент.

НИДЕРЛАНДИЯ

1. Здравно осигуряване

- а) По отношение на правото на обезщетения в натура съгласно нидерландското законодателство, за целите на прилагането на дял III, глави 1 и 2 от настоящия регламент, лицата, имащи право на обезщетения в натура, са:
 - i) лицата, които съгласно член 2 от *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване) са задължени да се осигуряват здравно при осигурител, и
 - ii) доколкото не попадат в обхвата на подточка i), членове на семействата на активен военен персонал, живеещи в друга държава-членка, и лица, пребиваващи на територията на друга държава-членка, които съгласно настоящия регламент имат право на здравно осигуряване в държавата, в която пребивават, като разностите се поемат от Нидерландия.
- б) Лицата, посочени в точка 1, буква а), подточка i) трябва, в съответствие с разпоредбите на *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване), да се осигурят при осигурител, а лицата, посочени в точка 1, буква а), подточка ii) трябва да се регистрират при *College voor zorgverzekering* (Съвет за здравно осигуряване).
- в) Разпоредбите на *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване) и *Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten* (Общ закон за осигуряване за извънредни медицински разходи) относно отговорността за плащане на осигурителни вноски се прилагат спрямо лицата по буква а) и членовете на техните семейства. По отношение на членовете на семействата, осигурителните вноски се събират от лицето, от което произтича правото на здравни грижи, с изключение на членовете на семействата на военен персонал, живеещи в друга държава-членка, от които осигурителните вноски се събират директно.
- г) В случай на късна регистрация в *College voor zorgverzekering* (Съвет за здравно осигуряване) разпоредбите на *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване), отнасящи се до късното осигуряване, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на лицата, посочени в точка 1, буква а), подточка ii).
- д) Лицата, които по силата на законодателството на държава-членка, различна от Нидерландия, имат право на обезщетения в натура и пребивават или временно се намират в Нидерландия, имат право на обезщетения в натура в съответствие с политиката на институцията по място на пребиваване или престой по отношение на осигурените лица в Нидерландия, като се вземат предвид член 11, параграфи 1, 2 и 3, и член 19, параграф 1 от *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване), както и право на обезщетения в натура съгласно *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (Общ закон за осигуряване за извънредни медицински разходи).
- е) За целите на членове 23-30 от настоящия регламент, долуизброените обезщетения (освен пенсиите, обхванати от дял III, глави 4 и 5 от настоящия регламент) се разглеждат като пенсии, дължими съгласно нидерландското законодателство:
 - пенсии, отпуснати съгласно закона от 6 януари 1966 г. относно пенсиите на държавните служители и преживелите ги лица (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (Закон за пенсиите на държавните служители в Нидерландия);
 - пенсии, отпуснати съгласно закона от 6 октомври 1966 г. относно пенсиите на военните служители и преживелите ги лица (*Algemene militaire pensioenwet*) (Закон за пенсиите на военните служители);
 - обезщетения за неработоспособност, отпуснати съгласно закона от 7 юни 1972 г. относно обезщетенията за неработоспособност за военни служители (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (Закон за неработоспособност);
 - пенсии, отпуснати съгласно закона от 15 февруари 1967 г. относно пенсиите на служителите на *NV Nederlandse Spoorwegen* (Нидерландската железопътна компания) и преживелите ги лица (*Spoorwegpensioenwet*) (Закон за пенсиите на служителите на железниците);

- пенсии, отпуснати съгласно *Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen* (Наредба относно условията на заетост в Нидерландската железопътна компания);
 - обезщетения под формата на пенсия, отпуснати на лица, пенсионирани преди достигането на пенсионната възраст от 65 години, целящи да осигурят доход за бивши заети лица в напреднала възраст, или обезщетения, предоставяни в случай на преждевременно напускане на пазара на труда, съобразно схема, създадена от държавата или въз основа на браншово споразумение относно лицата на възраст 55 години или повече;
 - обезщетения, отпуснати на военни и държавни служители по схема, приложима в случай на съкращение, пенсиониране поради достигната възраст или предсрочно пенсиониране.
- ж) По смисъла на дял III, глави 1 и 2 от настоящия регламент, плащането без предварително искане, предвидено в нидерландската схема в случай на ограничено ползване на здравни услуги, се счита за парично обезщетение при болест.

2. Прилагане на *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (нидерландски закон за общо осигуряване за старост)

- а) Намалването, посочено в член 13, параграф 1 от *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (нидерландският закон за общо осигуряване за старост) не се прилага за календарните години преди 1 януари 1957 г., през които получател, който не отговаря на изискванията, съгласно които съответните години се считат за осигурителни периоди:

- са пребивавали в Нидерландия в периода между 15 и 65-годишна възраст, или
- по време на пребиваването си в друга държава-членка са работили в Нидерландия за установен в Нидерландия работодател, или
- е работило в друга държава-членка през периоди, които се считат за осигурителни съгласно системата за социална сигурност в Нидерландия.

Чрез дерогация от член 7 от AOW, всеки, който е пребивавал или работил в Нидерландия в съответствие с горепосочените условия само преди 1 януари 1957 г. се счита също за имащ право на пенсия.

- б) Намалването, посочено в член 13, параграф 1 от AOW не се прилага за календарни години преди 2 август 1989 г., през които лице на възраст между 15 и 65 години, което е или е било в брак, не е било осигурено съгласно горепосоченото законодателство, докато е пребивавало на територията на държава-членка, различна от Нидерландия, ако тези календарни години съвпадат със завършени осигурителни периоди на съпруга/съпругата на въпросното лице съгласно това законодателство, или с календарни години, които се вземат предвид съгласно точка 2, буква а), при условие че през този период между лицата е имало брак.

Чрез дерогация от член 7 от AOW, такова лице се счита за имащо право на пенсия.

- в) Намалването, посочено в член 13, параграф 2 от AOW не се прилага за календарни години преди 1 януари 1957 г., през които съпругът или съпругата на пенсионирано лице, които не отговарят на изискванията за зачитане на тези години за осигурителни периоди:

- са пребивавали в Нидерландия в периода между 15 и 65-годишна възраст, или
- по време на пребиваването си в друга държава-членка са работили в Нидерландия за установен в Нидерландия работодател, или
- е работило в друга държава-членка през периоди, които се считат за осигурителни съгласно системата за социална сигурност в Нидерландия.

- г) Намалването, посочено в член 13, параграф 2 от AOW не се прилага за календарни години преди 2 август 1989 г., през които съпруг/съпруга на пенсионирано лице на възраст между 15 и 65 години, пребиваващи на територията на държава-членка, различна от Нидерландия, не са били осигурени съгласно горепосоченото законодателство, ако тези календарни години съвпадат със завършени осигурителни периоди на пенсионираното лице съгласно това законодателство, или с календарни години, които се вземат предвид съгласно точка 2, буква а), при условие че през това време между лицата е имало брак.

- д) Точка 2, букви а), б), в) и г) не се прилагат за периоди, които съвпадат с:

- периоди, които могат да се вземат предвид при изчисляване на пенсионни права съгласно осигурителното законодателство за старост на държава-членка, различна от Нидерландия, или
- периоди, през които заинтересованото лице е получавало пенсия за старост по такова законодателство.

Периоди на доброволно осигуряване съгласно системата на друга държава-членка не се вземат предвид за целите на настоящата разпоредба.

- е) Точка 2, букви а), б), в) и г) се прилагат само ако заинтересованото лице е пребивавало в една или повече държави-членки в продължение на шест години след навършване на 59-годишна възраст и само за периода от време, през който лицето е пребивавало в една от съответните държави-членки.

- ж) Чрез дерогация от глава IV от AOW, всяко лице, пребиваващо в държава-членка, различна от Нидерландия, чийто съпруг или чийто съпруг(а) са осигурени по схема за задължително осигуряване съгласно това законодателство, има право на доброволно осигуряване съгласно това законодателство за периодите, през които съпругът(ата) са задължително осигурени.

Това право не се прекратява в случаите, когато задължителното осигуряване на съпруга или съпругата бива прекъснато поради смърт и когато преживелият съпруг(а) получава само пенсия съгласно *Algemene nabestaandenwet* (нидерландското законодателство относно общия закон за преживели лица на издръжка).

Във всеки случай правото на доброволно осигуряване се прекратява на датата, на която лицето навърши 65-годишна възраст.

Размерът на вноската за доброволно осигуряване се определя съгласно разпоредбите, свързани с определянето на размера на вноската за доброволно осигуряване съгласно AOW. Ако обаче доброволното осигуряване следва период на осигуряване по силата на точка 2, буква б), вноската се определя съгласно разпоредбите, свързани с определянето на размера на вноската за задължително осигуряване съгласно AOW, като доходът, който се взема предвид, се счита за получен в Нидерландия.

- з) Правото, посочено в точка 2, буква ж) не се предоставят на лица, осигурени съгласно законодателството на друга държава-членка за пенсии или обезщетения за преживели лица;
- и) Всяко лице, което иска да получи право на доброволно осигуряване съгласно точка 2, буква ж), следва да подаде заявление за тази цел до Банката за социална сигурност (*Sociale Verzekeringsbank*) не по-късно от една година от датата, на която са изгълнени съответните изисквания за участие в нея.

3. Прилагане на *Algemene nabestaandenwet* (ANW) (нидерландски общ закон за осигуряване на преживели лица на издръжка)

- а) Когато преживелият съпруг(а) имат право на пенсия за преживяло лице съгласно *Algemene Nabestaandenwet* (ANW) (Общ закон за преживелите наследници), в съответствие с член 51, параграф 3 от настоящия регламент, тази пенсия се изчислява съобразно член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент.

За целите на прилагането на тези разпоредби, за завършени съгласно нидерландското законодателство се считат също и осигурителни периоди преди 1 октомври 1959 г., ако по време на тези периоди осигуреното лице, след навършване на 15-годишна възраст:

- е пребивавало в Нидерландия, или
 - по време на пребиваването си в друга държава-членка е работило в Нидерландия за установен в Нидерландия работодател, или
 - е работило в друга държава-членка през периоди, които се считат за осигурителни съгласно системата за социална сигурност в Нидерландия.
- б) Не се вземат предвид периодите, които се зачитат съгласно точка 3, буква а), които съвпадат с периоди на задължително осигуряване, завършени съгласно пенсионното законодателство на друга държава-членка за преживели лица.
 - в) За целите на член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент, като осигурителни периоди се зачитат само осигурителните периоди, завършени съгласно нидерландското законодателство след навършване на 15-годишна възраст.
 - г) Чрез дерогация от член 63а, параграф 1 от ANW, лице, пребиваващо в държава-членка, различна от Нидерландия, чиито съпруг(а) са задължително осигурени съгласно ANW, има право на доброволно осигуряване съгласно това законодателство, при условие че осигуряването вече е започнало преди датата на прилагане на настоящия регламент, но само за периодите, през които съпругът(ата) са задължително осигурени.

Това право се прекратява, считано от датата на прекратяване на задължителното осигуряване на съпруга (ата) съгласно ANW, освен ако последното не е прекратено поради смърт на съпруга(ата) и когато преживялото лице получава само пенсия по силата на ANW.

Във всеки случай правото на доброволно осигуряване се прекратява на датата, на която лицето навърши 65-годишна възраст.

Вноската за доброволно осигуряване, подлежаща на плащане, се определя съгласно разпоредбите, свързани с определянето на размера на вноски за доброволно осигуряване по ANW. При все това обаче, ако доброволното осигуряване следва осигурителен период по силата на точка 2, буква б), вноската се определя съгласно разпоредбите, свързани с определянето на вноски за задължително осигуряване съгласно ANW, като доходът, който се взема предвид, се счита за получен в Нидерландия.

4. Прилагане на нидерландското законодателство за неработоспособност

- а) Ако, съгласно член 51, параграф 3 от настоящия регламент, съответното лице има право на обезщетение за инвалидност в Нидерландия, сумата, посочена в член 51, параграф 1, буква б) от настоящия регламент за изчисляване размера на това обезщетение, се определя:
- и) в случаите, когато преди настъпване на неработоспособността лицето последно е упражнявало дейност като заето лице по смисъла на член 1, буква а) от настоящия регламент:
 - в съответствие с разпоредбите, установени в *Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering* (WAO) (Закон за осигуряване при неработоспособност), ако неработоспособността е настъпила преди 1 януари 2004 г., или
 - в съответствие с разпоредбите, установени в *Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen* (WIA) (Закон за работа и възнаграждение съобразно трудовата дееспособност), ако неработоспособността е настъпила на или след 1 януари 2004 г.;

- ii) в случаите, когато преди настъпване на неработоспособността лицето последно е упражнявало дейност като самостоятелно заето лице по смисъла на член 1, буква б) от настоящия регламент, в съответствие с разпоредбите, установени в *Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen* (WAZ) (Закон за осигуряване при неработоспособност на самостоятелно заети лица), ако неработоспособността е настъпила преди 1 август 2004 г.
- б) При изчисляване на обезщетенията съгласно WAO, WIA или WAZ, нидерландските институции вземат предвид:
- периодите на платена заетост и периодите, считани за такива, завършени в Нидерландия преди 1 юли 1967 г.;
 - осигурителните периоди, завършени съгласно WAO;
 - осигурителните периоди, завършени от съответното лице след навършване на 15-годишна възраст, съгласно *Algemene Arbeidsongeschiktheidswet AAW* (Общ закон за неработоспособността), доколкото те не съпадат с осигурителни периоди, завършени съгласно WAO;
 - осигурителните периоди, завършени съгласно WAZ;
 - осигурителните периоди, завършени съгласно WIA.

АВСТРИЯ

1. За целите на придобиване на периоди за пенсионно осигуряване, посещаването на училище или аналогично учебно заведение в друга държава-членка се счита за равностойно на посещаване на училище или учебно заведение съгласно член 227, параграф 1, точка 1 и член 228, параграф 1, точка 3 от *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (Федерален закон за социалната сигурност), член 116, параграф 7 от *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (Федерален закон за социалната сигурност на лицата, заети в сферата на търговията) и член 107, параграф 7 от *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (Федерален закон за социалната сигурност на земеделските стопани), когато съответното лице в някакъв период от време е било подчинено на австрийското законодателство поради това, че е упражнявало дейност като заето или самостоятелно заето лице, и са платени специалните вноски, предвидени в член 227, параграф 3 от ASVG, член 116, параграф 9 от GSVG и член 107, параграф 9 от BSVG за закупуване на такива образователни периоди.
2. За изчисляване размера на пропорционалното обезщетение по член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент, не се вземат предвид специалните добавки за осигурителни вноски за допълнително осигуряване и допълнителното обезщетение за миньори съгласно австрийското законодателство. В тези случаи пропорционалното обезщетение, изчислено без тези осигурителни вноски, се увеличава, ако е уместно, с размера на ненамаляните специални добавки за осигурителни вноски за допълнително осигуряване и на допълнителното обезщетение за миньори.
3. Когато по силата на член 6 от настоящия регламент, са завършени заместващи периоди съгласно австрийската схема за пенсионно осигуряване, които обаче не могат да служат за база за изчисления по членове 238 и 239 от *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (Общ закон за социалната сигурност), членове 122 и 123 от *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (Федерален закон за социално осигуряване на лицата, заети в сферата на търговията) и членове 113 и 114 от *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (Закон за социална сигурност на земеделските стопани), се използва базата за изчисления за периоди на гледане на дете съгласно член 239 от ASVG, член 123 от GSVG и член 114 от BSVG.

ПОЛША

Няма.

ПОРТУГАЛИЯ

Няма.

РУМЪНИЯ

Няма.

СЛОВЕНИЯ

Няма.

СЛОВАКИЯ

Няма.

ФИНЛАНДИЯ

1. За целите на установяване право на и изчисляване размера на финландската национална пенсия съгласно членове 52-54 от настоящия регламент, пенсии, придобити съгласно законодателството на друга държава-членка, се третира по същия начин както пенсии, придобити съгласно финландското законодателство.
2. При прилагане на член 52, параграф 1, буква б), подточка (i) от настоящия регламент за калкулиране на доходите за признатия период съгласно финландското законодателство относно свързаните с дохода пенсии, когато дадено лице има периоди на пенсионно осигуряване във връзка с дейност като заето или самостоятелно заето лице в друга държава-членка за част от изискуемия осигурителен период съобразно финландското законодателство, доходите за признатия период са равни на сумата от доходите, придобити по време на частта от изискуемия осигурителен период във Финландия, разделена на броя на месеците, за които през изискуемия осигурителен период е имало осигурителни периоди във Финландия.

ШВЕЦИЯ

1. Когато помощи за отглеждане на малко дете се изплащат съгласно член 67 от настоящия регламент на неработещ член от семейството, тези помощи се изплащат на ниво, съответстващо на основното или най-ниското ниво.
2. За целите на изчисляване на помощите за отглеждане на малко дете съгласно глава 4, параграф 6 от *Lag (1962:381) om allmän försäkring* (Закон за националното осигуряване), за лица, които имат право на такива помощи, базирани на работна заплата, се прилага следното:

За родител, чийто доход, генериращ обезщетение за болест, се изчислява въз основа на дохода, придобит от възмездна заетост в Швеция, изискването за това да е бил осигурен за обезщетение за болест над минималното ниво в продължение на поне 240 последователни дни, предхождащи раждането на детето, е удовлетворено в случай че по време на посочения период родителят е имал доход от възмездна заетост в друга държава-членка, съответстващ на осигуряване над минималното ниво.
3. Разпоредбите на настоящия регламент относно сумирането на осигурителни периоди и периоди на пребиваване не се прилагат към преходните разпоредби на шведското законодателство относно правото на гарантирана пенсия за лица, родени през или преди 1937 г., които са пребивавали в Швеция за определен период от време преди да подадат заявление за пенсия (Закон 2000:798).
4. За изчисляване на дохода при определяне на свързаното с дохода условно обезщетение при болест и свързаното с дохода условно обезщетение при безработица съгласно глава 8 от *Lag (1962:381) om allmän försäkring* (Закон за националното осигуряване), се прилага следното:
 - а) когато осигуреното лице, през изискуемия осигурителен период, е било подчинено и на законодателството на една или повече други държави-членки поради дейност като заето или самостоятелно заето лице, доходът в съответната(ите) държава(и)-членка(и) се приравнява към средния брутен доход на осигуреното лице в Швеция за завършената в Швеция част от изискуемия осигурителен период, изчислен като доходите в Швеция се разделят на броя на годините, през които тези доходи са се натрупали;
 - б) когато обезщетенията са изчислени по силата на член 46 от настоящия регламент и дадени лица не са осигурени в Швеция, изискуемият осигурителен период се определя в съответствие с глава 8, параграфи 2 и 8 от горепосочения закон така, както ако съответното лице е било осигурено в Швеция. Ако през този период съответното лице няма генериращ пенсия доход съгласно Закона за свързаната с доходите пенсия за старост (1998:674), се допуска изискуемият осигурителен период да тече от най-ранния момент, в който осигуреното лице е придобило доходи от възмездна дейност в Швеция.
5. а) За изчисляване на условни пенсионни доходи за свързана с дохода пенсия на преживяло лице (Закон 2000:461), ако не са удовлетворени изискванията за право на пенсия съгласно шведското законодателство по отношение на най-малко три от петте календарни години, непосредствено предхождащи смъртта на осигуреното лице (изискуем осигурителен период), се вземат предвид и осигурителни периоди, завършени в други държави-членки така, както ако са били завършени в Швеция. Осигурителни периоди в други държави-членки се считат за базирани върху средната пенсионна основа в Швеция. Ако съответното лице има само една година с пенсионна основа в Швеция, всеки осигурителен период в друга държава-членка се счита за период със същата основа.
- б) За изчисляване на условни пенсионни точки за пенсии на овдовели лица, когато смъртта е настъпила на или след 1 януари 2003 г., ако изискванията за пенсионни точки в шведското законодателство по отношение на най-малко две от четирите години, непосредствено предхождащи смъртта на осигуреното лице (изискуем осигурителен период), не са изпълнени и осигурителните периоди са завършени в друга държава-членка по време на изискуемия осигурителен период, тези години се считат за основани на същите пенсионни точки, както шведската осигурителна година.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

1. Когато, в съответствие със законодателството на Обединеното кралство, дадено лице може да има право на пенсия за прослужено време и старост, ако:
 - а) осигурителните вноски, направени от бившия съпруг(а) на лицето, се зачитат като осигурителни вноски, направени от самото лице; или
 - б) съответните изисквания за осигурителните вноски са изпълнени от съпруга(ата) или бившия съпруг(а) на съответното лице, тогава, при условие че, във всеки от случаите, съпругът (ата) или бившият съпруг (а) упражняват или са упражнявали дейност като заето или самостоятелно заето лице и са били подчинени на законодателството на две или повече държави-членки, се прилагат разпоредбите на дял III, глава 5 от настоящия регламент, с цел да се установят правата съгласно законодателството на Обединеното кралство. В този случай, позоваването на „осигурителни периоди“ в посочената глава 5 се тълкува като позоваване на осигурителни периоди, завършени от:
 - i) съпруг (а) или бивш съпруг (а), когато искът се подава от:
 - омъжена жена; или
 - лице, чийто брак е приключил поради причина, различна от смъртта на съпруга, или
 - ii) бивша съпруг(а), когато искането е предявено от:
 - вдовец, който непосредствено преди пенсионна възраст няма право на надбавки за овдовял родител; или

— вдовица, която непосредствено преди пенсионна възраст няма право на надбавки за овдовяла майка, овдовял родител или пенсия за вдовица, или която има право единствено на свързана с възрастта пенсия за вдовица, изчислена съгласно член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент, като за целта „свързана с възрастта пенсия за вдовица“ означава пенсия за вдовица, платима в намален размер съгласно раздел 39(4) от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г.

2. За целите на прилагането на член 6 от настоящия регламент към разпоредбите относно правото на помощи за придружител, помощи за лица, полагащи грижи за лица с увреждания и помощи за издръжка на лица с увреждания, завършени периоди на заетост, самостоятелна заетост или пребиваване на територията на държава-членка, различна от Обединеното кралство, се вземат предвид дотолкова, доколкото това е необходимо за удовлетворяване на изискванията за присъствие в Обединеното кралство преди деня, в който възниква правото на такова обезщетение.
3. За целите на член 7 от настоящия регламент, в случай на инвалидност, старост или парични обезщетения за преживяло лице, пенсии за трудови злополуки или професионални заболявания и помощи при смърт, всеки бенефициер, подчиняващ се на законодателството на Обединеното кралство, който пребивава на територията на друга държава-членка, се счита за времето на този престой, че е пребивавал на територията на тази друга държава-членка.
4. Когато член 46 от настоящия член се прилага, ако заинтересованото лице страда от неработоспособност, която води до инвалидност, докато е било подчинено на законодателството на друга държава-членка, Обединеното кралство, по смисъла на раздел 30 А (5) от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г., взема предвид всички периоди, през които поради неработоспособност заинтересованото лице е получавало:
 - i) парични обезщетения за болест или възнаграждение или заплата вместо тях, или
 - ii) обезщетения по смисъла на дял III, глави 4 и 5 от настоящия регламент, предоставени във връзка с последвалата неработоспособността инвалидност съгласно законодателството на другата държава-членка, както ако това са периоди на изплащане на обезщетения за временна неработоспособност съгласно раздели 30А (1)-(4) от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г.

При прилагане на тази разпоредба се вземат предвид само периоди, през които лицето би било неработоспособно по смисъла на законодателството на Обединеното кралство.

5. (1) За изчисляване на фактора доходи с цел да се установи право на обезщетение съгласно законодателството на Обединеното кралство, за всяка седмица заетост като заето лице съгласно законодателството на друга държава-членка, която е започнала по време на съответната данъчна година по смисъла на законодателството на Обединеното кралство, се счита, че съответното лице е внесло осигурителни вноски като получаващо доходи заето лице, или че има доходи, върху които са направени осигурителни вноски на базата на доходи, равни на две трети от максималния размер на доходите за съответната година.
- (2) За целите на член 52, параграф 1, буква б), подточка ii) от настоящия регламент, когато:
 - а) за данъчна година, започваща на или след 6 април 1975 г., лице, упражняващо дейност като заето лице, има завършени осигурителни периоди, периоди на заетост или периоди на пребиваване е изключително в държава-членка, различна от Обединеното кралство, и прилагането на посочения по-горе точка 5, параграф 1 води до зачитане на тази година съгласно законодателството на Обединеното кралство по смисъла на член 52, параграф 1, буква б), подточка (i) от настоящия регламент, лицето се счита за осигурено за 52 седмици през съответната година в дадената държава-членка;
 - б) данъчна година, започваща на или след 6 април 1975 г., не се зачита съгласно законодателството на Обединеното кралство по смисъла на член 52, параграф 1, буква б), подточка i) от настоящия регламент, осигурителни периоди, периоди на заетост или периоди на пребиваване, завършени през съответната година, не се вземат предвид.
- (3) За превръщане на фактор доходи в осигурителни периоди, факторът доходи, получен през съответната данъчна година по смисъла на законодателството на Обединеното кралство, се разделя на минималния размер на доходите за съответната година. Резултатът се изразява като цяло число, като не се вземат под внимание евентуално оставащите дробни единици. Така полученото число се счита за представляващо броя на осигурителните седмици, завършени съгласно законодателството на Обединеното кралство през съответната година, при условие че не превишава броя седмици за съответната година, през които лицето е било подчинено на това законодателство.“

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

На 29 април 2004 г. Европейският парламент и Съветът приеха Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾ за координация на системите за социална сигурност (наричан по-долу „основният регламент“), предназначен да замени Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽²⁾.

В основния регламент са включени приложения, които съдържат разпоредби относно отделните държави-членки. В момента на приемане на регламента съдържанието на някои от тези приложения все още не беше изяснено. Поради това основният регламент предвижда съдържанието на приложение II (разпоредби относно конвенции, които остават в сила), X (специални парични обезщетения, независещи от вноски) и XI (специални разпоредби за прилагане на законодателството на държавите-членки) към него, което все още не е било изяснено, да бъде определено преди датата на прилагане на регламента.

Някои от приложенията трябваше да бъдат адаптирани, за да се отчетат както изискванията на държавите-членки, които са се присъединили към Европейския съюз след приемането на регламента, така и неотдавнашните събития в други държави-членки.

Именно това е целта на двете предложения за регламенти, представени от Комисията съответно на 24 януари 2006 г. и на 3 юли 2007 г.:

- Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и за определяне на съдържанието на приложение XI;
- Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на приложенията към Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност.

Двете предложения се основават на членове 42 и 308 от Договора.

Като действа в съответствие с член 251 от Договора, на 9 юли 2008 г. Европейският парламент прие единно становище на първо четене със 77 изменения на предложението за регламент за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 относно координацията на системите за социална сигурност, който определя и съдържанието на приложения XI ⁽³⁾. Според ЕП процедурата по второто предложение е невалидна поради включването на неговото съдържание в процедурата по първото предложение.

Европейският икономически и социален комитет предостави своите становища на 26 октомври 2006 г. ⁽⁴⁾.

Комисията представи своите изменени предложения на 15 октомври 2008 г. Като вземат предвид изменение 1, внесено от Европейския парламент, изменените предложения признават обединяването на двете първоначални предложения в единен текст. Комисията се съгласи с всички изменения, приети от Европейския парламент.

В съответствие с член 251, параграф 2 от Договора за ЕО, Съветът прие своята обща позиция с единодушие на 17 декември 2008 г. Общата позиция е свързана с двете първоначални предложения, които бяха обединени в единен текст.

II. ЦЕЛ

Докато предложението за регламент за прилагането, предвижда хоризонтални правила, предложението за регламент за определяне на съдържанието на приложение XI от своя страна предвижда допълнителни разпоредби относно специфични аспекти на законодателствата на отделните държави-членки, за да се гарантира безпроблемното прилагане на основния регламент в съответните държави-членки. В съответствие с общата цел за опростяване, предложението съдържа по-малко елементи от съответстващото му приложение VI в действащия Регламент (ЕИО) № 1408/71.

В приложения III и IIa от Регламент 1408/71 се съдържат равностойни разпоредби на приложения II и X от Регламент 883/2004, чието съдържание е неизяснено. Останалата част от приложенията, които се изменят с настоящото предложение, съдържа разпоредби по отношение на държавите-членки, но е необходимо те да бъдат допълнени, за да се вземат предвид държавите-членки, присъединили се към ЕС след 29 април 2004 г. Регламент 1408/71 съдържа съответстващи разпоредби и на някои от тези приложения. Въпреки това, приложение I, част 1 (авансови плащания за издръжка) и приложения III и IV (специални правила за обезщетения за здравни грижи) се отнасят единствено за Регламент 883/2004.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., поправена версия в ОВ L 200, 7.6.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 (ОВ L 392, 30.12.2006 г., стр. 1).

⁽³⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽⁴⁾ ОВ C 161, 13.7.2007 г., стр. 61.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

1. Общи бележки:

а) Изменено предложение на Комисията

Европейският парламент прие 77 изменения на предложението на Комисията. Всички тези изменения бяха включени изцяло, частично или след преформулиране в измененото предложение на Комисията (изменения 1-5, 7-11, 13-24 и 26-78 rev).

б) Обща позиция на Съвета:

Съветът бе в състояние да приеме 70 от общо 77 изменения, изцяло или частично включени в измененото предложение на Комисията, а именно изменения 1-5, 7, 8, 10, 13-19, 21, 22 и 25-77.

Същевременно Съветът не счете за препоръчително да приеме предложения 6, 11, 12, 20, 23, 24 и 78 rev. Нещо повече, макар по същество да е съгласен с изменение 9 относно определението на „обезщетения в натура“, Съветът счете, че определението следва да бъде допълнително прецизирано (член 1, параграф 3, буква х) от общата позиция).

2. Обща позиция на Съвета по изменение 20 и други свързани изменения:

Този въпрос засяга правото на членовете на семействата на погранични работници да получават здравни грижи в държавата-членка, в която работникът е бил нает, при приложимите за него/нея условия.

Член 18, параграф 2 от основния регламент предвижда, че „членовете на семейството на пограничния работник имат право на обезщетения в натура през време на престоя им в компетентната държава-членка, освен ако тази държава е посочена в приложение III“. Приложение III към основния регламент изброява седем държави-членки, които прилагат ограничения на правата на обезщетения в натура за членовете на семейството на пограничен работник.

Изменение 20 на Европейския парламент (което е тясно свързано с изменения 6, 11 и 12) посочва, че в член 87 от основния регламент следва да се вмъкне нов параграф 10а, който да предвижда, че „Приложение III се отменя 5 години след датата на прилагане на регламента.“.

Съветът не бе в състояние да постигне единодушно съгласие по това изменение поради противопоставянето на пет делегации. Тези делегации считат, че принципно разпоредбите по член 18, параграф 2 от основния регламент не следва да се застрашават, особено с оглед на липсата на опит в прилагането на новия регламент. Те изтъкнаха, че деликатният компромис, възприет в Регламент № 883/2004, при който Парламентът играе важна роля, не следва да бъде променен. Преди да се предприемат по-нататъшни стъпки, тези делегации биха предпочели да не разширяват правата на членовете на семействата на погранични работници по отношение на здравни грижи спрямо предвиденото в Регламент (ЕИО) 1408/71, тъй като според тях решение на този етап за отмяна на приложение III след период от 5 години би било преждевременно.

От друга страна, всички останали делегации биха могли да приемат това изменение в дух на компромис. Нещо повече, делегациите на шест от държавите-членки, посочени в приложение III към общата позиция, изразиха още по-гъвкаво становище, а именно — че биха могли да приемат отменяне на приложение III след период от четири години. В този контекст, италианската делегация, която не може да приеме изменение 24, тъй като счита за необходимо вписването на Италия в приложение III, възприе компромисна позиция по изменение 20 като прие срокът на валидност на това вписване да бъде ограничен до четири години.

С оглед на създалата се ситуация и предвид важността на този въпрос за Европейския парламент, в крайна сметка единодушно бе прието компромисно решение, съгласно което:

- член 18, параграф 2 и член 28, параграф 1 от основния регламент се изменят, за да предвидят, че приложение III ще бъде преразгледано 5 години след датата на прилагането му, и
- в член 87 от основния регламент се добавя нов параграф 10а, който предвижда, че срокът на валидност на вписването на някои държави-членки в приложение III ще бъде ограничен до 4 години.

Съветът счита, че това е едновременно реалистично и балансирано решение, което очевидно следва посоката на позицията на Европейския парламент. Съветът изразява надежда, че Парламентът ще бъде в състояние да приеме това решение.

3. Позиция на Съвета по изменение 23

Изменение 23 е свързано с приложение II към основния регламент (Разпоредби на конвенции, които остават в сила и които, когато е приложимо, се ограничават само до обхванатите от тях лица). В точка 36 от това приложение, в графата за Португалия и Обединено кралство, Парламентът включва позоваване на член 2, параграф 1 от Протокола относно медицинското лечение от 15 ноември 1978 г., който вече е обхванат от приложение III от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета.

Протоколът не се споменава в приложение II от общата позиция на Съвета, тъй като въпросните две държави-членки заявиха, че са взели решение да не прилагат член 2, параграф 1 от този протокол, считано от 1 септември 2008 г.

4. Позиция на Съвета по изменение 78 rev

Една от целите на изменение 78 rev е да запази вписването на Италия в приложение IV към основния регламент, съгласно което посочените в това приложение държави-членки ще предоставят повече права на пенсионери, завръщащи се в компетентната държава-членка (член 27, параграф 2 от основния регламент). По отношение на това вписване изменението не бе приемливо за Съвета, който действа с единодушие.

След приемането на основния регламент, италианските компетентни органи преразгледаха позицията си, като предпочетоха на този етап да не предоставят допълнителни права на пенсионерите. Предвид това ново развитие, Комисията предложи в първоначалното си предложение за изменение на приложението към Регламент (ЕИО) № 883/2004 вписването на Италия да бъде заличено от приложение IV. Италианската делегация би могла да приеме предложението на Комисията.

Комисията прие общата позиция, съгласувана от Съвета.

5. Специфични бележки

Съветът счете за необходимо да направи следните промени в предложението на Комисията:

- Член 15 от основния регламент: в общата позиция понятието „помощен персонал“ бе заменено с понятието „договорно нает персонал“ в съответствие с Правилника за длъжностните лица;
- Член 36, параграф 1 от основния регламент: Съветът счете за необходимо да включи разпоредба, че член 17, член 18, параграф 1, член 19, параграф 1 и член 20, параграф 1 ще се прилагат също за обезщетения, свързани със злополуки на работното място или с професионални заболявания;
- Освен това Съветът изрази становище, че в член 36 от основния регламент следва да се добави нов параграф 2а с цел да се включи принципа, установен в член 33 от предложението на Комисията за регламент за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004;
- Член 87, параграф 8 от основния регламент: Съветът счете за необходимо да замени настоящия параграф 8 с нов параграф за определяне на максималния срок, за който дадено лице е подчинено на законодателството на държава-членка, различна от определената в съответствие с дял II от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съветът приветства преобладаващия дух на сътрудничество на първото четене с Европейския парламент на този важен елемент от допълващото законодателство, който позволи двете институции до голяма степен да намалят потенциалните поводи за разногласие.

По-специално, Съветът оценява инициативата на Европейския парламент по отношение на обединяването на предложението за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност, който определя и съдържанието на приложение XI, с предложението за изменение на приложенията към този регламент.

Съветът счита, че неговата обща позиция до голяма степен следва посоката на изразената от Парламента загриженост.

Съветът очаква да продължи конструктивното обсъждане с Европейския парламент с оглед на постигането на окончателно споразумение по този елемент от допълващото законодателство във възможно най-кратък срок, което отразява първостепенния интерес от скорошно влизане в сила на целия пакет от нови правила по отношение на модернизацията и опростяването на координацията на системите за социална сигурност.

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 2/2009

приета от Съвета на 18 декември 2008 година

с оглед приемането на Регламент .../2009 на Европейския парламент и на Съвета от ... относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

(2009/C 33 E/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 и член 152, параграф 4, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В резултат на научно-техническия прогрес е възможно да се установи наличието на остатъчни количества от ветеринарномедицински продукти във все по-малки количества в храните.
- (2) С оглед опазване на човешкото здраве, следва да се определят максимално допустимите стойности на остатъчни количества в съответствие с общоприетите принципи за оценка на безопасността, като се вземат предвид токсикологичните рискове, замърсяването на околната среда, както и микробиологичните и фармакологичните последици от остатъчните количества. Следва да се вземат предвид и други научни оценки на безопасността на въпросните субстанции, които може да са извършени от международни организации или научни органи, създадени в рамките на Общността.
- (3) Настоящият регламент се отнася пряко до общественото здраве и до функционирането на вътрешния пазар на продукти от животински произход, които са включени в приложение I към Договора. Ето защо е необходимо да се установят максимално допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивните субстанции по отношение на различни храни от животински произход, включително месо, риба, мляко, яйца и мед.

- (4) Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета от 26 юни 1990 г. относно установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход ⁽³⁾, въведе процедури на Общността за оценка на безопасността на остатъчните количества от фармакологичноактивни субстанции, в съответствие с изискванията за безопасност на храните, предназначени за човешка консумация. Дадена фармакологичноактивна субстанция може да се използва при животни, отглеждани за производство на храни, само ако получи положителна оценка. Максимално допустимите стойности на остатъчните количества за такива субстанции се установяват, когато те се считат като необходими за опазването на здравето на човека.

- (5) Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти ⁽⁴⁾ предвижда, че ветеринарномедицински продукти могат да бъдат разрешени или използвани при животни, отглеждани за производство на храни, само ако фармакологичноактивните субстанции, съдържащи се в тях, са оценени като безопасни в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2377/90. Освен посочената директива съдържа правила относно документацията за употреба, употреба на ветеринарномедицински продукти, несъобразена с предписанията, предписването и разпространяването на ветеринарномедицински продукти, предназначени за ползване при животни, отглеждани за производство на храни.

- (6) В контекста на резолюцията на Европейския парламент от 3 май 2001 г. ⁽⁵⁾ относно наличността на ветеринарномедицински продукти, в резултат на осъщественото от Комисията обществено допитване през 2004 г. и направената от нея оценка на натрупания опит, бе констатирана необходимост от промяна на процедурите за определяне на максимално допустими стойности на остатъчни количества, като същевременно се запази общата система за установяване на такива стойности.

- (7) Максимално допустимите стойности на остатъчни количества са отправна точка за определянето, в съответствие с Директива 2001/82/ЕО, на карентни периоди при разрешенията за пускане на пазара на ветеринарномедицински продукти, предназначени за употреба при животни, отглеждани за производство на храни, както и за контрола на остатъчните количества в храни от животински произход в държавите-членки и граничните инспекционни пунктове.

⁽¹⁾ ОВ С 10, 15.1.2008 г., стр. 51.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 17 юни 2008 г. (все още не публикувано в ОВ) и Обща позиция на Съвета от 18 декември 2008 г.

⁽³⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ С 27 Е, 31.1.2002 г., стр. 80.

- (8) Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството ⁽¹⁾ забранява употребата на определени субстанции за специфични цели при животни, отглеждани за производство на храни. Настоящият регламент следва да се прилага по начин, който не засяга законодателството на Общността, което забранява употребата на определени субстанции с хормонално действие при животни, отглеждани за производство на храни.
- (9) Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните ⁽²⁾, определя специфични правила за субстанциите, които не са продукт на съзнателно предписване. Тези субстанции следва да не попадат в приложното поле на законодателството относно максимално допустимите стойности на остатъчни количества.
- (10) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽³⁾, определя рамката на законодателството в областта на храните на общностно равнище и осигурява определения в тази област. Целесъобразно е тези определения да се прилагат и за целите на законодателството относно максимално допустимите стойности на остатъчни количества.
- (11) Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване проверката за съответствие със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽⁴⁾, установява общи правила за контрола на храните в Общността и осигурява определения в тази област. Целесъобразно е тези правила и определения да се прилагат и за целите на законодателството относно максимално допустимите стойности на остатъчни количества. Следва да бъде даден приоритет на разкриването на незаконната употреба на вещества, като част от пробите следва да бъдат подбирани в съответствие с подход, основан на риска.
- (12) Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата ⁽⁵⁾, възлага на Европейската агенция по лекарствата, наричана по-нататък „Агенцията“, задачата да оказва информационно съдействие относно максимално допустимите стойности на остатъчните количества от ветеринарномедицинските продукти, които могат да бъдат приети в храни от животински произход.
- (13) Следва се определят максимално допустимите стойности на остатъчни количества по отношение на фармакологичноактивните субстанции, които се използват или са предназначени за употреба във ветеринарномедицински продукти, които се предлагат на общностния пазар.
- (14) Общественото допитване и фактът, че през последните години са разрешени много малък брой ветеринарномедицински продукти за животни, отглеждани за производство на храни сочат, че Регламент (ЕИО) № 2377/90 е довел до това, такива лекарствени продукти да бъдат не толкова лесно достъпни.
- (15) За да се гарантира здравето на животните и хуманното отношение към тях, е необходимо наличието на ветеринарномедицински продукти за лечението на специфични болестни състояния. Освен това, недостигът на подходящи ветеринарномедицински продукти за специфично лечение на специфични животински видове може да доведе до злоупотреба или незаконна употреба на субстанции.
- (16) Следователно, установената с Регламент (ЕИО) № 2377/90 система следва да бъде изменена с оглед на увеличаване броя на наличните ветеринарномедицински продукти за животни, отглеждани за производство на храни. За изпълнението на тази цел следва да се приеме разпоредба за системно отчитане от Агенцията на използването на максимално допустимите стойности на остатъчни количества, определени за даден вид или за даден хранителен продукт по отношение на друг вид или друг хранителен продукт. Във връзка с това следва да се вземе предвид адекватността на вече възприетите от системата фактори за безопасност, за да се гарантира, че безопасността на храните и хуманното отношение към животните няма да бъдат застрашени.
- (17) Отчетен е фактът, че в някои случаи научната оценка на риска не може сама по себе си да даде цялата информация, въз основа на която да се вземе решение за управление на риска, и че има други фактори, свързани с разглежданата област, които следва да бъдат съответно взети под внимание, включително технологичните аспекти на производството на храни и възможността за контрол. Ето защо Агенцията следва да предостави становище, състоящо се от научна оценка на риска и препоръки за управлението на риска по отношение на остатъчните количества от фармакологичноактивните субстанции.
- (18) За да се осигури безпроблемното функциониране на цялата рамка за максимално допустимите стойности на остатъчни количества са необходими подробни правила за формата и съдържанието на заявленията за установяване на максимално допустимите стойности на остатъчни количества, за методите за оценка на риска и препоръките за управление на риска.
- (19) В животновъдството се използват и други продукти освен ветеринарномедицински продукти, например биоцидни продукти, които не са предмет на конкретно законодателство за остатъчните количества. Тези биоцидни продукти са определени в Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди ⁽⁶⁾. Освен това, ветеринарномедицинските продукти, които не са разрешени за пускане на пазара на Общността, могат да бъдат разрешени в страни извън Общността. Това може да се дължи на факта, че в други региони различни заболявания или целеви видове са по-разпространени, или поради това, че дружествата решават да не предлагат даден продукт в Общността. Фактът, че даден продукт не е разрешен в Общността, не означава непременно, че неговата употреба

⁽¹⁾ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1. поправена версия в ОВ L 191, 28.5.2004 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1.

е опасна. Що се отнася до фармакологичноактивните субстанции в такива продукти, Комисията следва да бъде в състояние да въведе максимално допустими стойности на остатъчни количества за храни, след като получи становището на агенцията в съответствие с принципите, разработени за фармакологичноактивните субстанции, предназначени за употреба във ветеринарномедицински продукти. Също така е необходимо да се измени Регламент 726/2004, за да се включи в обхвата на задачите на агенцията консултиране относно максимално допустимите остатъчни количества от активни субстанции в биоцидни продукти.

- (20) Съгласно установената от Директива 98/8/ЕО система, операторите, които са пуснали или възнамеряват да пуснат на пазара биоцидни продукти, са задължени да платят такса за оценките, извършени съгласно различните процедури по посочената директива. Настоящият регламент предвижда Агенцията да извършва оценяването, свързано с установяването на максимално допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивните субстанции, предназначени за употреба в биоцидни продукти. В резултат на това настоящият регламент следва да изясни как се финансира това оценяване, за да бъдат надлежно отчетени вече събраните такси за оценките, които са извършени или предстои да бъдат извършени съгласно посочената Директива.
- (21) В контекста на *Codex Alimentarius* Общността съдейства за разработването на международни стандарти за максимално допустимите остатъчни количества, като същевременно гарантира, че високото ниво на опазване на човешкото здраве, поддържано в Общността, няма да бъде понижено. Ето защо Общността следва да възприеме, без да се налага допълнителна оценка на риска, максимално допустимите стойности на остатъчни количества съгласно Кодекса, които е поддържала на съответните заседания на Комисията по *Codex Alimentarius*. По този начин ще се повиши допълнително съгласуваността между международните стандарти и законодателството на Общността по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчни количества в храните.
- (22) Храните са предмет на контрол по отношение на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004. Дори съгласно въпросния регламент да не са установени стойности за остатъчните количества за такива субстанции, те биха могли да се появят вследствие на замърсяване на околната среда или вследствие на образуване на естествен метаболит в животното. Лабораторните методи позволяват тези остатъчни количества да бъдат открити и в много малки количества. Такива остатъчни количества са довели до възникването на различни практики за контрол в държавите-членки.
- (23) Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни ⁽¹⁾ изисква всяка пратка,

която е внос от трета страна, да подлежи на ветеринарен контрол, а в Решение 2005/34/ЕО на Комисията от 11 януари 2005 г. ⁽²⁾ определя хармонизирани стандарти за изпитването на определени остатъчни количества в продукти от животински произход, които се внасят от трети страни. Подходящо е разпоредбите на Решение 2005/34/ЕО да обхванат всички продукти от животински произход, които са пуснати на пазара на Общността.

- (24) Редица фармакологичноактивни субстанции са забранени или понастоящем не са разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 2377/90, Директива 96/22/ЕО или Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните ⁽³⁾. Остатъчните количества от фармакологичноактивни субстанции в продукти от животински произход, които са следствие по-специално от незаконна употреба или от замърсяване на околната среда, следва да бъдат внимателно контролирани и наблюдавани в съответствие с Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени субстанции и остатъците от тях в живи животни и животински продукти ⁽⁴⁾, независимо от произхода на продукта.
- (25) Целесъобразно е Общността да предвиди процедури, които да служат като референтни точки за действие във връзка с концентрациите на остатъчни количества, за които е технически осъществим лабораторният анализ, с оглед улесняване на търговията в рамките на Общността и вноса, без това да влияе отрицателно върху високото равнище на опазване на човешкото здраве в Общността. Въпреки това, установяването на референтни точки за действие не следва по никакъв начин да служи за оправдание на незаконната употреба на забранени или неразрешени субстанции при лечението на животни, отглеждани за производство на храни. Ето защо, всякакви остатъци от тези субстанции в храни от животински произход следва да се считат за нежелателни.
- (26) Също така е целесъобразно за Общността да установи хармонизиран подход в случаите, когато държавите-членки констатира периодично възникващ проблем, тъй като подобна констатация би могла да означава наличието на схема за злоупотреба с конкретна субстанция, или незачитане на гаранциите, осигурени от трети страни по отношение на производството на храни, предназначени за внос в Общността. Държавите-членки следва да нотифицират Комисията относно периодично възникващи проблеми и следва да се вземат подходящи последващи мерки.
- (27) Настоящото законодателство относно максимално допустимите стойности на остатъчни количества следва да бъде опростено чрез обединяването в един регламент на Комисията на всички решения за класифициране на фармакологичноактивните субстанции по отношение на остатъчните количества.

⁽²⁾ ОВ L 16, 20.1.2005 г., стр. 61.

⁽³⁾ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.

⁽⁴⁾ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9.

- (28) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕС на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на реда и условията за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (29) По-специално, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да одобрява методи за оценка на риска и препоръки за управление на риска по отношение на определянето на максимално допустимите стойности на остатъчни количества, на правилата относно условията за екстраполация, мерките за определяне на референтни точки за действие, включително мерки за преразглеждане на тези референтни точки, както и методологичните принципи и научните методи за установяване на референтни точки за действие. Тъй като тези мерки са от общ характер и имат за цел изменението на несъществени елементи от настоящия регламент, чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (30) Когато поради наложителни причини за спешност, сроковете, които обикновено са приложими в рамките на процедурата по регулиране с контрол, не могат да бъдат спазени, Комисията следва да може да приложи процедурата по спешност, предвидена в член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО за приемането на мерки за определяне на референтни точки за действия и мерки за преразглеждане на тези референтни точки.
- (31) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно опазването на човешкото здраве и здравето на животните, както и гарантиране на наличност от подходящи ветеринарномедицински продукти, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, и следователно могат, предвид измеренията и ефектите на настоящия регламент, да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на посочените цели.
- (32) Следователно за по-голяма яснота е необходимо Регламент (ЕИО) № 2377/90 да бъде заменен с нов регламент.
- (33) Следва да се предвиди преходен период, за да се даде възможност на Комисията да подготви и приеме регламент, който да включва фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите остатъчни количества, както е посочено в приложения I-IV към Регламент (ЕИО) № 2377/90, както и определени разпоредби за прилагане на новия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и обхват

1. С оглед гарантиране безопасността на храните, настоящият регламент установява правила и процедури, които имат за цел установяване на:

- а) максималната концентрация на остатъци от дадена фармакологичноактивна субстанция, която може да бъде допусната в храни от животински произход („максимално допустими стойности на остатъчни количества“);
- б) нивото на остатъчните количества от дадена фармакологичноактивна субстанция, определено с контролни цели при някои субстанции, за които не са установени максимално допустими стойности на остатъчни количества в съответствие с настоящия регламент („референтни точки за действие“);

2. Настоящият регламент не се прилага за:

- а) активните съставки с биологичен произход, предназначени за създаване на активен или пасивен имунитет, или за диагностициране на имунно състояние, използвани при имунологичните ветеринарномедицински продукти;
- б) субстанциите, които попадат в приложното поле на Регламент (ЕИО) № 315/93;

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

3. Настоящият регламент се прилага по начин, който не засяга законодателството на Общността за забрана на употребата при животни, отглеждани за производство на храна, на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти съгласно разпоредбите на Директива 96/22/ЕО.

Член 2

Определения

В допълнение към определенията, установени в член 1 от Директива 2001/82/ЕО, член 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004 и членове 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002, за целите на този Регламент се прилагат следните определения:

- а) „остатъци от фармакологичноактивни субстанции“ са всички фармакологичноактивни субстанции, на база mg/kg и µg/kg живо тегло, независимо дали са активни субстанции, ексципиенти или продукти от разграждане, както и техните метаболити, които субстанции остават в храните от животински произход;
- б) „животни, отглеждани за производство на храни“: са животни, които се развъждат, отглеждат, изхранват, колят или улавят с цел произвеждане на храни.

ДЯЛ II

МАКСИМАЛНО ДОПУСТИМИ СТОЙНОСТИ НА ОСТАТЪЧНИ КОЛИЧЕСТВА

ГЛАВА I

Оценка на риска и управление на риска

Раздел 1

Фармакологичноактивни субстанции, предназначени за употреба във ветеринарномедицински продукти в Общността

Член 3

Заявление за становище на Агенцията

Освен в случаите, когато се прилага посочената в член 14, параграф 3 от настоящия регламент процедура по *Codex Alimentarius*, за всяка фармакологичноактивна субстанция, предназначена за употреба в Общността във ветеринарномедицински продукти за прилагане при животни, отглеждани за производство на храни, е необходимо становище на Европейската агенция по лекарствата („Агенцията“), създадена по силата на член 55 от Регламент (ЕО) № 726/2004 относно максимално допустимите стойности на остатъчни количества, формулирано от Комитета по лекарствените продукти за ветеринарна употреба („Комитетът“), създаден по силата на член 30 от същия регламент.

За тази цел кандидатът за получаване на разрешение за пускане на пазара на ветеринарномедицински продукт, съдържащ такова вещество, лице, възнамеряващо да подаде заявление за такова разрешение, или, ако е приложимо, притежателят на такова разрешение, подава заявление до Агенцията.

Член 4

Становище на Агенцията

1. Становището на Агенцията се състои от научна оценка на риска и препоръки за управление на риска.

2. Научната оценка на риска и препоръките за управление на риска имат за цел да осигурят високо равнище на опазване на човешкото здраве, като едновременно с това гарантират, че човешкото здраве, здравето на животните и хуманното отношение към животните не са засегнати отрицателно от недостатъчен достъп до подходящи ветеринарномедицински продукти. Становището взема предвид съответните научни констатации на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), създаден на основание член 22 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

Член 5

Екстраполация

С оглед осигуряване на достатъчна наличност от разрешени ветеринарномедицински продукти за състояния, засягащи животните, отглеждани за производство на храни, Агенцията, като гарантира високо равнище на опазване на здравето на човека, при извършване на научна оценка на риска и разработване на препоръки за управление на риска взема предвид максимално допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции, установени в определен

хранителен продукт по отношение на друг хранителен продукт, получен от същия вид животно, или максимално допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в един или повече видове спрямо други видове животни.

Член 6

Научна оценка на риска

1. Научната оценка на риска отчита метаболизма и намаляването на фармакологичноактивните субстанции в съответните животински видове, както и вида на остатъците и тяхното количество, което може да се поеме от хората в продължение на един човешки живот, без осезаем риск за здравето, изразен в допустими дневни дози („ДДД“). Могат да се използват и алтернативни подходи към ДДД, ако такива са установени от Комисията, както се предвижда в член 13, параграф 2.

2. Научната оценка на риска се отнася до:

- а) вида и количеството остатъчно вещество, за което се счита, че не представлява опасност за човешкото здраве;
- б) риска от токсикологични, фармакологични или микробиологични последици за човека;
- в) остатъчните количества, които се намират в храни от растителен произход или идват от околната среда.

3. Ако метаболизмът и намаляването на даденото вещество не могат да бъдат оценени, научната оценка на риска може да вземе предвид данни от мониторинг или от експозиция.

Член 7

Препоръки за управление на риска

Препоръките за управление на риска се основават на научната оценка на риска, извършена в съответствие с член 6, и се състоят в оценка на:

- а) наличността на алтернативни субстанции за лечение на съответния животински вид или необходимостта от оценяваната субстанция с оглед да се избегне причиняването на ненужно страдание на животните или да се гарантира безопасността на лицата, които ги третират;
- б) други легитимни фактори, като например технологичните аспекти при производството на храни и фуражи, възможността за контрол, условията за употреба и приложение на субстанциите във ветеринарномедицинските продукти, добрите практики при употреба на ветеринарномедицински продукти и биоцидни продукти и вероятността от злоупотреба или незаконна употреба;

- в) дали да се установят или не максимално допустими стойности на остатъчни количества или на временни максимално допустими стойности на остатъчни количества от дадена фармакологичноактивна субстанция във ветеринарномедицинските продукти, нивото за тази максимално допустима стойност и, където е необходимо, всички условия или ограничения по отношение на употребата на съответната субстанция;

г) дали е възможно да се определят безопасни стойности на остатъчни количества, или когато не може да се направи окончателно заключение относно остатъчните количества от дадена субстанция по отношение на влиянието им върху човешкото здраве, поради липса на научна информация. И в двата случая не може да бъде препоръчана максимално допустима стойност на остатъчните количества.

Член 8

Заявления и процедури

1. Заявленията, посочени в член 3, отговарят на формата и съдържанието, установени от Комисията в съответствие с член 13, параграф 1 и са придружени от дължимата на Агенцията такса.

2. Агенцията следи становището на Комитета да се издаде в срок от 210 дни от получаването на валидно заявление съгласно член 3 и параграф 1 от настоящия член. Този срок се спира, когато Агенцията поиска допълнителна информация за конкретната субстанция, която да бъде предоставена за определен период от време, и остава спрял до датата на предоставяне на поисканата допълнителна информация.

3. Агенцията изпраща на заявителя становището, посочено в член 4. В срок от 15 дни, след като е получил становището, заявителят може да изпрати до Агенцията писмено уведомление за това, че желае преразглеждане на становището. В такъв случай заявителят изпраща на Агенцията подробни съображения във връзка със своето искане в срок от 60 дни, след като е получил нейното становище.

В срок от 60 дни след получаване на съображенията на заявителя за искането за преразглеждане, Комитетът преценява дали следва да се преразгледа неговото становище. Причините за заключението, постигнато по искането, се прилагат към окончателното становище.

4. В срок от 15 дни след приемането на окончателното становище, Агенцията го изпраща на Комисията и на заявителя, като посочва мотивите за направените заключения.

Раздел 2

Други фармакологичноактивни субстанции, за които може да бъде поискано становището на Агенцията

Член 9

Становище на Агенцията по искане на Комисията или на държава-членка

1. Комисията или държава-членка може да внасят в Агенцията искания за становище относно максимално допустимите стойности на остатъчните количества в някои от следните случаи:

а) когато въпросната субстанция е разрешена за употреба във ветеринарномедицински продукт в трета държава и не е било подадено заявление, съгласно член 3, за установяването на максимално допустими стойности на остатъчни количества за тази субстанция по отношение на съответните храни или животински видове, или

б) когато въпросната субстанция е включена в медицински продукт, предназначен за употреба съгласно член 11 от Директива 2001/82/ЕО, и не е било подадено заявление, съгласно член 3 от настоящия регламент, за установяването на максимално допустими стойности на остатъчни количества за тази субстанция по отношение на съответните храни или видове.

При условията, посочени в буква б) от първа алинея, когато става въпрос за редки животински видове или ограничена употреба, искането може да бъде внесено в Агенцията от заинтересована страна или организация.

Прилагат се членове 4-7.

Исканията за становище, посочени в първа алинея от настоящия параграф, спазват определените от Комисията изисквания за форма и съдържание съгласно член 13, параграф 1.

2. Агенцията гарантира, че становището на Комитета се издава в срок от 210 дни от получаването на искането от Комисията, държава-членка или заинтересована страна или организация. Този срок се спира, ако Агенцията поиска допълнителна информация за даденото вещество, която да бъде предоставена в определен срок, до датата на предоставяне на поисканата допълнителна информация.

3. В срок от 15 дни след приемането на окончателното становище, Агенцията го изпраща на Комисията или, в зависимост от случая, на държавата-членка, на заинтересованата страна или организация, които са отправили искането, като посочва мотивите за своите заключения.

Член 10

Фармакологичноактивни субстанции, съдържащи се в биоцидни продукти, използвани в животновъдството

1. За целите на член 10, параграф 2, подточка ii) от Директива 98/8/ЕО относно фармакологичноактивни субстанции, предназначени за употреба в биоцидни продукти, използвани в животновъдството, се установяват максимално допустими остатъчни количества:

а) съгласно посочената в член 9 процедура от настоящия регламент за:

i) активни субстанции/комбинирани продукти, включени в 10-годишната работна програма по член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО;

ii) активни субстанции/комбинирани продукти, които ще бъдат включени в приложения I, IA или IB към Директива 98/8/ЕО, за които компетентният орган е приел досие, съгласно посоченото в член 11, параграф 1, буква б) от същата директива, преди ... (*);

б) следвайки процедурата по член 8 от настоящия регламент и въз основа на заявление, подадено в съответствие с член 3 от настоящия регламент, за всички други активни субстанции/комбинирани продукти, които ще бъдат включени в приложения I, IA или IB към Директива 98/8/ЕО, за които държавите-членки или Комисията считат за необходимо да се установят максимално допустими стойности на остатъчни количества.

(*) Датата на влизане в сила на настоящия Регламент.

2. Комисията класифицира посочените в параграф 1 фармакологичноактивни субстанции в съответствие с член 14. За целите на класификацията Комисията приема регламент, посочен в член 17, параграф 1.

Всички специфични разпоредби обаче, свързани с условията на употреба на субстанциите, класифицирани в съответствие с първа алинея от настоящия параграф, се определят съгласно член 10, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО.

3. Разходите за оценките, извършени от Агенцията в резултат на искане, отправено в съответствие с параграф 1, буква а) от настоящия член, се покриват от бюджета на Агенцията в съответствие с член 67 от Регламент (ЕО) № 726/2004. Това не се отнася за разходите за оценка, направени от докладчика, определен в съответствие с член 62, параграф 1 от същия регламент, за установяването на максимално допустими стойности на остатъчни количества, в случаите, когато същият докладчик е бил определен от държава-членка, която вече е получила такса за въпросната оценка въз основа на член 25 от Директива 98/8/ЕО.

Размерът на таксите за оценки, извършени от Агенцията и докладчика след заявление, направено съгласно параграф 1, буква б) от настоящия член, се установява в съответствие с член 70 от Регламент (ЕО) № 726/2004. Прилага се Регламент (ЕО) № 297/95 на Съвета от 10 февруари 1995 г. относно таксите, дължими на Европейската агенция за оценка на лекарствените продукти ⁽¹⁾.

Раздел 3

Общи разпоредби

Член 11

Преразглеждане на становище

Когато Комисията, като заявител по силата на член 3, или държава-членка, в резултат на нова информация, считат че се налага преразглеждане на дадено становище с оглед опазване на човешкото здраве или здравето на животните, те могат да поискат от агенцията да изготви ново становище за въпросната субстанция.

Когато, в съответствие с настоящия регламент, е установена максимално допустима стойност за остатъчни количества за специфични храни или видове, членове 3 и 9 се прилагат за определяне на максимално допустими стойности на същото вещество за други храни или видове.

Искането, посочено в първата алинея, се придружава от информация с пояснения по въпроса, който следва да бъде разгледан. Член 8, параграфи 2-4, или при необходимост член 9, параграфи 2 и 3, се прилагат за новото становище.

Член 12

Публикуване на становища

Агенцията публикува становищата, посочени в членове 4, 9 и 11, след като заличи от тях всякаква информация от поверителен търговски характер.

⁽¹⁾ ОВ L 35, 15.2.1995, стр. 1.

Член 13

Мерки за прилагане

1. В съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 25, параграф 2, Комисията, след консултация с Агенцията, приема мерки относно формата и съдържанието на заявленията и исканията, посочени в член 3 и 9;

2. Комисията, след консултация с Агенцията, държавите-членки и заинтересованите страни, приема следните мерки относно:

- методологията за оценка на риска и препоръките за оценка на риска, посочени в членове 6 и 7, включително техническите изисквания в съответствие с международно приетите стандарти;
- правила за използването на максимално допустими стойности на остатъчни количества, установени за фармакологичноактивни субстанции в даден хранителен продукт спрямо друг продукт, получен от същия вид животни или за максимално допустими стойности на остатъчни количества, установени за фармакологичноактивни субстанции в един или повече видове спрямо други видове, в съответствие с разпоредбите на член 5. Тези правила уточняват начините и обстоятелствата, при които научните данни относно остатъчните количества в дадена храна или в един или повече видове могат да се използват за определяне на максимално допустимите стойности на остатъчни количества в други храни или в други видове.

Тези мерки, които целят изменението на несъществени елементи от настоящия регламент чрез неговото допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

ГЛАВА II

Класификация

Член 14

Класификация на фармакологичноактивните субстанции

1. Комисията класифицира фармакологичноактивните субстанции в зависимост от становището на Агенцията относно максимално допустимите стойности на остатъчните количества в съответствие с член 4, 9 или 11, в зависимост от случая.

2. Класификацията включва списък на фармакологичноактивните субстанции и терапевтичните класове, към които те принадлежат. Класификацията установява също така за всяка субстанция, и ако е уместно, за конкретни храни или видове, на едно от следните изисквания:

- максимално допустими стойности на остатъчни количества;
- временни максимално допустими стойности на остатъчни количества;
- липсата на необходимост от установяване на максимално допустими стойности на остатъчни количества;
- забрана за прилагането на дадена субстанция.

3. Максимално допустимата стойност на остатъчни количества се установява, ако това е необходимо за опазването на човешкото здраве:

- а) съгласно становище на Агенцията в съответствие с членове 4, 9 или 11, в зависимост от случая; или
- б) съгласно решение на Комисията по *Codex Alimentarius*, без възражение от страна на делегацията на Общността, в полза на установяването на максимално допустима стойност на остатъчни количества за дадена фармакологичноактивна субстанция, предназначена за употреба във ветеринарномедицински продукт, ако взетите предвид научни данни са били предоставени на делегацията на Общността преди решението на Комисията по *Codex Alimentarius*. В този случай от Агенцията не се изисква допълнителна оценка.

4. Временна максимално допустима стойност на остатъчните количества може да се установи в случаите, когато научните данни са непълни и при условие, че няма основания да се счита, че остатъчните количества от съответната субстанция представляват на предлаганото ниво опасност за човешкото здраве.

Временната максимално допустима стойност на остатъчни количества се прилага за определен срок, който не превишава пет години. Този срок може да бъде удължен веднъж за срок, който не превишава две години, ако се докаже, че подобно удължаване на срока би дало възможност за приключването на текущи научни изследвания.

5. Не се установяват максимално допустими стойности на остатъчни количества в случаите, когато, въз основа на издадено становище в съответствие с членове 4, 9 или 11, това не се налага във връзка с опазването на човешкото здраве.

6. Прилагането на дадена субстанция при животни, отглеждани за производство на храна, се забранява въз основа на становище, издадено в съответствие с членове 4, 9 или 11 в зависимост от случая, при всяко едно от следните обстоятелства:

- а) когато всяко наличие на фармакологичноактивна субстанция или на остатъци от нея в храни от животински произход представлява опасност за човешкото здраве;
- б) когато не може да се направи окончателно заключение за ефекта върху човешкото здраве на остатъчните количества от дадена субстанция.
7. Когато е необходимо, с оглед опазването на човешкото здраве, класификацията включва условия и ограничения относно употребата или прилагането на дадена фармакологичноактивна субстанция, използвана във ветеринарномедицинските продукти, която подлежи на максимално допустими стойности на остатъчни количества или за която не са определени максимално допустими стойности на остатъчни количества.

Член 15

Ускорена процедура за изготвяне на становище на Агенцията

1. В специфични случаи, когато поради причини, свързани с опазването на общественото здраве или на здравето или благосъстоянието на животните, е налице спешна необходимост от издаване на разрешение за ветеринарномедицински продукт или

биоциден продукт, Комисията, всяко лице, подало заявление за становище съгласно член 3, или държава-членка, могат да поискат от Агенцията да приложи ускорена процедура за оценка на максимално допустимите стойности на остатъчни количества от дадена фармакологичноактивна субстанция, която се съдържа в тези продукти.

2. Форматът и съдържанието на заявлението, съгласно параграф 1 от настоящия член, се определят от Комисията в съответствие с член 13, параграф 1.

3. Чрез дерогация от сроковете, посочени в член 8, параграф 2 и член 9, параграф 2 Агенцията гарантира, че становището на Комитета се издава в срок от 120 дни от получаване на заявлението.

Член 16

Прилагане на субстанции на животни, отглеждани за производство на храни

1. Само фармакологичноактивни субстанции, които са класифицирани в съответствие с член 14, параграф 2, букви а), б) или в) може да бъдат прилагани на животни, отглеждани за производство на храни в Общността, при условие че прилагането е в съответствие с Директива 2001/82/ЕО.

2. Параграф 1 не се прилага при клинични изпитвания, които са приети от компетентните органи след получаване на уведомление или разрешение в съответствие с действащото законодателство и които не водят до съдържание на опасни за човешкото здраве остатъчни количества в храните, получени от животни, участващи в тези изпитвания.

Член 17

Процедура

1. За целите на класификацията, предвидена в член 14, Комисията изготвя проект за регламент в срок от 30 дни от получаване на становището на Агенцията, посочено съответно в член 4, 9 или 11. Комисията изготвя също проект за регламент в срок от 30 дни след получаване на решение от Комисията по *Codex Alimentarius*, без възражение от страна на Делегацията на Общността, в полза на установяване на максимално допустими стойности на остатъчните количества, посочени в член 14, параграф 3.

Ако се изиска становището на Агенцията и проектът на регламент не е в съответствие с това становище, Комисията предоставя подробно обяснение на причините за съществуващите различия.

2. Регламентът, посочен в параграф 1 от настоящия член, се приема от Комисията в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 25, параграф 2, в срок от 30 дни след приключването на тази процедура.

3. В случай на ускорена процедура по член 15, Комисията приема регламента, посочен в параграф 1 от настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 25, параграф 2 и в срок от 15 дни след приключването на тази процедура.

ДЯЛ III

РЕФЕРЕНТНИ ТОЧКИ ЗА ДЕЙСТВИЕ

Член 18

Установяване и преразглеждане

Когато се смята за необходимо с оглед осигуряване на функционирането на контрола върху храните от животински произход, внесени или предлагани на пазара, в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004, Комисията може да установи референтни точки за действие по отношение на остатъчните количества от фармакологичноактивни субстанции, които не са предмет на класификация в съответствие с член 14, параграф 2, букви а), б) или в).

Референтните точки за действие се преразглеждат редовно в светлината на новите научни данни относно безопасността на храните, резултатите от извършвани разследвания и аналитични тестове, посочени в член 24, и техническия напредък.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 3. При наложителни причини от неотложен характер Комисията може да използва процедурата по спешност, посочена в член 26, параграф 4.

Член 19

Методи за установяване на референтни точки за действие

1. Референтните точки за действие, които следва да се установят съгласно член 18, се основават на съдържанието на анализираната субстанция в проба, което може да бъде открито и потвърдено в официални лаборатории за контрол, създадени в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004, с помощта на метод за анализ, валидиран съгласно изискванията на Общността. Референтните точки за действие следва да бъдат съобразени с най-ниската концентрация на остатъчно вещество, която може да

бъде количествено измерена с метод за анализ, валидиран съгласно изискванията на Общността. В това отношение Комисията получава информация за характеристиките на методите за анализ от съответната референтна лаборатория на Общността.

2. Без да се засяга член 29, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕО) № 178/2002 Комисията, при необходимост, изпраща искане до Европейския орган по безопасност на храните (ЕОБХ) за оценка на риска по отношение на това дали референтните точки за действие са достатъчни за защита на човешкото здраве. В такъв случай ЕОБХ гарантира, че становището се предоставя на Комисията в срок от 210 дни от получаване на искането.

3. Принципите на оценка на риска се прилагат с оглед гарантиране на високо ниво на опазване на здравето. Оценка на риска се основава на методологични принципи и на научни методи, които Комисията следва да приеме след консултация с ЕОБХ.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия Регламент, чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 3.

Член 20

Принос на Общността към мерките за съдействие относно референтните точки за действие

Ако приложението на настоящия дял изисква от Общността да финансира мерки в подкрепа на създаването и функционирането на референтни точки за действие, се прилага член 66, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 882/2004.

ДЯЛ IV

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 21

Методи за анализ

Агенцията се консултира с референтни лаборатории в Общността за лабораторен анализ на остатъчните количества, посочени от Комисията в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004, относно подходящите методи за анализ за откриването на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции, чиито максимално допустими стойности на остатъчни количества са определени в съответствие с член 14 от настоящия регламент. За целите на хармонизирания контрол Агенцията предоставя информация относно тези методи на референтните лаборатории на Общността и на националните референтни лаборатории, определени съгласно Регламент (ЕО) № 882/2004.

Член 22

Обращение на храни

Държавите-членки не може да забраняват или да препятстват вноса и пускането на пазара на храни от животински произход по съображения, свързани с максимално допустимите стойности

на остатъчните количества или с референтните точки за действие, когато са спазени разпоредбите на настоящия Регламент и мерките за неговото прилагане.

Член 23

Пускане на пазара

Храни от животински произход, съдържащи остатъчни количества от фармакологичноактивна субстанция, които:

- а) са класифицирани в съответствие с член 14, параграф 2, букви а), б) или в), на равнище, превишават максимално допустимата стойност на остатъчни количества, установена съгласно настоящия регламент; или
- б) не са класифицирани в съответствие с член 14, параграф 2, букви а), б) или в), освен в случаите, когато е определена референтна точка за действие за тази субстанция в съответствие с настоящия регламент, и нивото на остатъчни количества не е равно или не надвишава тази референтна точка,

се считат за несъответстващи на законодателството на Общността.

Комисията приема подробни правила относно максимално допустимата стойност на остатъчни количества, която трябва да бъде взета предвид за целите на контрол на храните, произведени от животни, които са били третирани съгласно член 11 от Директива 2001/82/ЕО, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 26, параграф 2 от настоящия регламент.

Член 24

Действия в случай на потвърждаване наличието на забранена или неразрешена субстанция

1. В случай, че резултатите от аналитичните тестове са под стойностите на референтните точки за действие, компетентният орган провежда разследване съгласно предвиденото в Директива 96/23/ЕО, с цел да определи дали е било налице незаконно прилагане на забранени или неразрешени фармакологичноактивни субстанции, и според случая налага предвидената санкция.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Постоянен комитет по ветеринарномедицинските продукти

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по ветеринарномедицинските продукти.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на един месец.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5а, параграфи 1-4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 26

Постоянен комитет по хранителната верига и здравето на животните

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на един месец.

3. При позоваване на този параграф се прилага член 5а, параграфи 1-4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6, и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

2. В случай че резултатите от тези разследвания или от аналитичните тестове на продукти със същия произход покажат повтарящ се модел — индикатор на потенциален проблем, компетентният орган съхранява досие на констатациите и информацията за това Комисията и останалите държави-членки в Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, посочен в член 26.

3. Когато е необходимо Комисията внася предложения и в случай на продукти с произход от трета страна относно въпроса за вниманието на компетентния орган на заинтересованата страна или страни с искане за разясняване във връзка с повтарящото се наличие на остатъци.

4. Приемат се подробни правила за прилагането на настоящия член. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 3.

Член 27

Класификация на фармакологичноактивните вещества съгласно Регламент (ЕИО) № 2377/90

1. До ... (*), в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 25, параграф 2, Комисията приема регламент, който съдържа фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчни количества, в съответствие с Приложения I-IV към Регламент (ЕИО) № 2377/90, без изменения.

2. За всяка субстанция, посочена в параграф 1, за която съгласно Регламент (ЕИО) № 2377/90 са установени максимално допустими стойности на остатъчното количество, Комисията или държава-членка може също така да представи на Агенцията искания за становище относно екстраполацията към други животински видове или тъкани в съответствие с член 5.

Прилага се член 17.

Член 28

Докладване

1. До ... (**) Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.

2. Докладът прави по-специално преглед на опита, придобит от прилагането на настоящия регламент, включително опита със субстанции, класифицирани съгласно настоящия регламент, които имат многостранна употреба.

3. При необходимост към доклада се прилагат съответни предложения.

(*) 60 дни след влизането в сила на настоящия регламент.

(**) Пет години след влизане в сила на настоящия регламент.

Член 29

Отмяна

Регламент (ЕИО) № 2377/90 се отменя.

Приложения I-IV към отменения регламент продължават да се прилагат до влизането в сила на регламента, посочен в член 27, параграф 1 от настоящия регламент, а приложение V към отменения регламент продължава да се прилага до влизането в сила на мерките, посочени в член 13, параграф 1 от настоящия регламент.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент или, когато е уместно, като позовавания на регламента, посочен в член 27, параграф 1 от настоящия регламент.

Член 30

Изменения на Директива 2001/82/ЕО

Директива 2001/82/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 10, параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Чрез дерогация от член 11 Комисията създава списък на вещества:

- които са съществени за лечението на еднокопитни животни, или
- които носят добавена клинична полза, в сравнение с други налични възможности за лечение на еднокопитни животни,

и за които карентният период е не по-малко от шест месеца съгласно механизмите за контрол, предвидени в Решения 93/623/ЕИО и 2000/68/ЕО.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 89, параграф 2а.“;

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

...

2. Член 11, параграф 2, третата алинея се заменя със следния текст:

„Комисията може да измени тези карентни периоди или да определи други карентни периоди. При това Комисията може да направи разграничение между храни, животински видове, начини на прилагане и приложения към Регламент (ЕИО) № 2377/90. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 89, параграф 2а.“.

Член 31

Изменение на Регламент (ЕО) № 726/2004

Член 57 параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕО) № 726/2004 се заменя със следния текст:

„ж) оказване на информационно съдействие относно максимално допустимите стойности на остатъчните количества от ветеринарномедицински продукти и биоцидни продукти, използвани в животновъдството, които могат да бъдат приети чрез храни от животински произход в съответствие с Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета от ... относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храните от животински произход (*).

(*) ОВ L ...“.

Член 32

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

За Съвета
Председател

...

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. На 17 април 2007 г. Комисията представи на Съвета горепосоченото предложение въз основа на член 152, параграф 4, буква б) от Договора за ЕО (съвместно вземане на решения).
2. Европейският парламент даде становището си на първо четене на 17 юни 2008 г. Европейският икономически и социален комитет предостави своето становище на 26 септември 2007 г. Комитетът на регионите реши да не представя становище по настоящото предложение.
3. Съветът приключи първото си четене и прие общата си позиция по време на заседанието си от 17-18 декември 2008 г., в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора.

II. ЦЕЛИ

1. Предложението има за цел преразглеждане и допълване на съществуващите разпоредби, свързани с определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества (МДГОВ) за фармакологичноактивни субстанции в храните от животински произход. Основните предвидени цели са:
 - да се подобри наличността на ветеринарномедицински продукти за животни, отглеждани за производство на храни, като се гарантира високо ниво на защита на човешкото здраве,
 - да се създаде специална правна рамка, която да определи МДГОВ за фармакологичноактивни субстанции, без предназначение за използване във ветеринарномедицински продукти в ЕС,
 - да се подобри съгласуваността на законодателството на ЕС с международните стандарти, чрез въвеждането на задължение за включване на определените от *Codex Alimentarius* МДГОВ в общностното законодателство, при съответната подкрепа от Общността,
 - да се предоставят ясни референции за контролни цели (т.е. референтни точки за действие) в някои случаи, когато МДГОВ не са били определени.
2. Предложението предвижда също и някои подобрения по отношение на опростяването и по-добрата нормативна уредба.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

A. Общи наблюдения

Общата позиция на Съвета съответства в голяма степен на позицията, приета от Комисията и Европейския парламент, доколкото тя:

- потвърждава целите и повечето от мерките, предложени от Комисията и подкрепени от Европейския парламент,
- включва голям брой изменения, приети на първо четене от Европейския парламент.

Съветът също така счита за подходящо да въведе редица изменения в допълнение към тези, направени по предложение на Парламента, за изясняване обхвата на някои разпоредби или внасяне на повече яснота във формулировките в регламента и гарантиране на правна сигурност, или постигане на по-голяма степен на съответствие с други инструменти на Общността.

B. Специфични бележки

1. Основни изменения на предложението на Комисията

a) Подобряване на наличността на ветеринарномедицински продукти

По предложение на Парламента бяха направени изменения на няколко разпоредби, в опит за подобряване на наличността на ветеринарномедицински продукти за животни, отглеждани за производство на храни, по-специално по отношение на второстепенни видове и незначителна употреба (напр. членове 9 и 30).

По отношение на член 9 Съветът по-конкретно поиска изясняване на случаите, при които държавите-членки и Комисията могат да отправят молба за становище към агенцията относно МДГОВ. Това, което се предлага по същество, е обхватът да съвпада с така предвидения в становището на Парламента. В допълнение, Съветът счита за препоръчително добавянето на разпоредби относно начините на финансиране на оценките на МДГОВ за активни субстанции, включени в биоциди: най-вече, за да се прави разграничение между субстанциите, включени в продукти, които са вече пуснати на пазара, и новите субстанции, и за да се вземат предвид вече събраните такси за оценяването, което е извършено или предстои да бъде извършено според Директива 98/8/ЕС.

Освен това Съветът припомни значението на това да се гарантира висока степен на защита на човешкото здраве и направи някои промени, с които да подчертае този аспект (напр. член 5, член 7, буква г), или член 16).

б) Определяне/преглед и функциониране на референтните точки за действие

След редица парламентарни изменения, няколко разпоредби бяха адаптирани с оглед изясняване предложението на Комисията, по-специално по отношение на определянето на референтните точки за действие и условията за тяхното уточняване и преглед. Допълнително бяха конкретизирани условията за пускането на пазара на храни от животински произход. Също така бяха определени мерките, които трябва да се предприемат при установяване на забранена или неразрешена субстанция.

в) Доклад до Европейския парламент и до Съвета

Съветът също последва Парламента в отправянето на молба до Комисията да представи доклад за опита, придобит от прилагането на регламента, не по-късно от пет години след неговото влизане в сила. Освен това Съветът отправи искане в доклада да се обърне внимание по-специално на субстанциите, класифицирани съгласно регламента и които имат многостранна употреба.

2. Позиция на Съвета относно измененията на Европейския парламент

Съветът включи следните изменения в общата си позиция, без да я променя:

— 4, 6, 9, 10, 14 и 16,

както и следните изменения, частично или като запазва принципа им:

— 2, 3, 5, 45, 8, 11, 15, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 и 44.

Подобно на Комисията, Съветът не бе в състояние да приеме следните пет изменения и не ги включи в общата си позиция:

— 1, 20, 27, 33, и 36.

За разлика от Парламента, относно изменение 1 Съветът счита за съществено поддържането на двойно правно основание, тъй като предложението се отнася до функционирането на вътрешния пазар за продукти от животински произход, включени в приложение I към Договора.

Вместо изменение 20 Съветът предпочете изменение 31, което установява също така спешна процедура, но съпътствана все пак от *a priori* оценяване от агенцията.

Относно изменение 27 Съветът не прие формулировката, предложена от Парламента, тъй като би било невъзможно да се наложи забрана за наличието на фармакологичноактивна субстанция (напр. образуване на естествен метаболит в животното).

Относно изменение 33 Съветът не прие процедурата на комитология с контрол, като счита че уточняването на МДГОВ за специални субстанции е изцяло мярка за изпълнение, без да има квази-законодателен характер.

Относно изменение 36 Съветът не прие пълното заличаване на клаузата за свободно движение. В допълнение, предложената от Парламента формулировка бе счетена за неприложима, тъй като в момента на контрол върху вноса не е възможно да се установи със сигурност, че откритите остатъчни вещества са в следствие от незаконно прилагане. Съветът обаче би могъл да постигне съгласие по изготвянето на подобрения, които да внесат яснота в клаузата за свободно движение.

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧИТАТЕЛИТЕ

Институциите решиха, че занапред в техните текстове няма да се съдържа позоваване на последното изменение на цитираните актове.

Освен ако не е посочено друго, позоваванията на актове в публикуваните тук текстове, се отнасят към актуалната версия на съответния акт.